

R. Empedocles

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

7

13

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ο Αἰγισθός, συμπραξίας αὐτῆς τῆς Κλυταμένησας, ἰδὼλοφάνησε τὴν Ἀγαμέμνονα, καὶ τὴν αὐτὴν βασιλείᾳ ἐπιλαῶν, τὸ γένος αὐτῆς πατρὶος ἀναιρεῖν ἐζήτη. Ὁ δὲ Ορέστης παῖς ὢν ὥσπερ ἐνδελμύτης, ἐκ τῆς πυρὸς σωθὴς ὑπὸ Ἠλέκτρας ἀδελφῆς εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρώφιον Πυλάδην πατήρ τε ὑποπίμπεται. Τὰς μὲν δύο θυγατέρας Ἀγαμέμνονος, Χρυσόθεμις δὲ λόγον καὶ Ἠλέκτραν ἡ Κλυταμένησα αὐτὴ θανάτῳ ὑφάρπασε, πέισισα τὸν Αἰγισθόν. Καὶ τὴν Ἠλέκτραν ἀγελαινέσαν καὶ ἐπὶ φόνο πατρὸς ἀγανακτῆσαν ὁ Αἰγισθός ἀνδρὶ πένητι εἰς γάμον ἔδωκεν, αὐτὸς γὰρ, ὅμως δὲ γυναικὶ τὴν φύσιν, ὥς ἀδελφεύειν εἰς τὴν πτωχείαν ἰσμεῖν. Οὗτος δὲ αὐτὴν ὡς βασιλικὴν παρθένον ἔσται, ἀδικτοὶ εἶχεν, ἢ σωφροῶν, ἢ ἑαυτὸν ἀπαξίαν, ἢ διδὼς τὸν Ορέστην. Καὶ ζῶντα μὲν δὴ τὰ Δράματι παρὰ παρασκευὰς σκῆψεν, ἢ καὶ παρολογίζων ὁ αὐτὸς γὰρ δὴ λέγει. Ὁ δὲ Ορέστης ἤδη ἠγῶσας ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος χρησιμείων εἰς τὴν τῆς πατρὸς ἐκδίκησιν ἐρεθίζόμενος, εἰς τὴν Ἀργεὶ ἐπανέρχεται λήθρα. Τῇ δὲ Ἀδελφῇ Ἠλέκτρᾳ συντυχόν, πάντα παρὰ τὸν Αἰγισθόν μηχανήσιν· ὃν αὐτὴν βεβηλὴν διαχειρίζει, ἐκδικησάμενος τὸν φόνον τῆς πατρὸς, ἐξ ὕστερον τὴν Μητέρα Κλυταμένησαν, τῇ Ἠλέκτρας συμπολομένης αὐτῇ. Μητροκτονήσας δὲ τολμήσας παρὰ χεῖρ μάστιγι μετ' ἐπινοήσας σφόδρα, συμπυκνῶντες αὐτῇ. Ἐπιφανέντες δὲ οἱ Δίος κούροι ἀπὸ μηχανῆς παραμυθεῖσιν αὐτὰς, ἐπὶ πρακτικὸν αὐτοῖς ὑποπείθονται, τὴν ἀθυρίαν αὐτῶν ἀφαιρῶσιν.

Ἡ Σκλήν τῆς Δράματι ὑποκείται ἐν ὁρίοις τῆς Ἀργείας γῆς. Ὁ μὲν Χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων, τρεῖς ἀγροικῶν, γυναικῶν. Προλογίζονται, ὡς παρέρχεται, ὁ αὐτὸς γὰρ.

Α.
εδολοφόνησε τ
αὐτῶ πατι
τῶ πυρὸς σω
υλαδὲ πατι
ρυσσόμενι δη
, πείσισα τ
πρὸς ἀθανακ
όμως ὅ γρ
τες ὅ αὐτῶ
ἐαυτὸν ἀπα
παρὰ σκεδα
ἡγήσας ἐ δι
δρῶ, εἰς τ
ὸν, πάντα τα
ι, ἐκδικησά
μνήσαν, τῆς
ας παρὰ σκε
ὅ οἱ Δίος κε
ς ὑποπτόμε
ς γῆς. Ο μὲν
ν. Προλογίζε

Tà

Τὰ τῆ Δράματι ΠΡΟΣΩΠΑ.
ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ, Κωφὸν Πρόσωπον.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΠΡΕΣΒΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.
Προλογίζει ὁ Ἀὐτοῦργός.

Μύχα.

ΑΥ-

2. Ducens - mastem, vel exercitum. 6. redit. 7. Navibus. H.
7. Spolia. 11. Et ille agamemnon. 13. Maxem. 15. femininum germen.
16. Nutritor. 20. florens puertatis.

1. Λ τρις παλαιον .R.

1. Soph. Electra. 1. Λ τὸ στρατηγησαντος ἐν Τροίᾳ πο
Αγαμενονος παι —

Το γὰρ παλαιον Ἀργος, ὃ ποθεῖς, ποθε.

2. Eurip. Iph. 353. Λ χιλιοναὺν στρατον ὀρμησας
Εἰς γην Ἀσίαν.

7. Templis. Cant. Navibus. H. Opportunitas enim deficit
memnoni consecrandi spolia templis, quum sub ipso ἀρμ
su ab Agistho fuerit interfectus. H

7. σπ. ηλειστα. Spolia ampla. Virg.

14. ἐλιππεν, φοιαν ἐλειφ'.

15. θηλυ θαλος

16. V. 287. Παῖρος γέ παιδαγωγος ἀρχαῖος γερων.

18. ἔδωκε τρεφεῖν. Virg. Aen. IX. Magnum dat ferebat
Homel. Iliad. Ἰππύς — δίδε προς νηας ἐλαυνεῖν.

1

18. Strophius, Pater Pylladis, maritus Anaxibia, sororis Ag
memnonis.

ΤΟΥΡΓΟΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΧΟ-
ΡΟΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρῶτον.

I A M B O I.

Ω Γῆς παλαιὸν Ἀργεῖ, Ἰνάχῃ ῥοαί,
Οὔτε ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίας Ἀρη,
Εἰς γῆν ἐπλώσε Τρωάδ' Ἀγαμέμνων
Κτείνας ἢ τ' κρατῶντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ [ἄναξ.
Πρίαμον, ἐλὼν τε Δαρδάνῃ κλεινὴν πόλιν
Αἰφίκετ' εἰς τόδ' Ἀργεῖ· ὑψηλῶν δ' ὅππῃ
Ναῶν τέθεικε σκῦλα παῖσιν βαρβάρων.
Κακῇ μὲν, εὐτύχησεν· ἐν ἢ δώμασι,
Θνήσκῃ γυναικὸς πρὸς Κλυταμνήστρας δόλῳ,
Καὶ τῇ Θυέστου πατρὸς Αἰγίδα χερσὶ.
Χ' ὡ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλῃ λιπὼν,
Ολωλεν· Αἰγιδ' δ' ἐβασιλεύει χθονὸς,
Αλοχον ἐκείνῃ Τιωδαρίδῃ κόρῳ ἔχων.
Οὐς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει,
Ἄρσενά τ' Ὀρέστην, θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλῃ,
Τὸν μὲν πατρὸς χειρὶς ἐκκλέπει τροφεὺς,
Μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπὸ Αἰγίδα θανεῖν,
Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων εἰς γῆν τρέφειν·
Ἡ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρὸς.
Ταύτην, ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἤδη χερόν,

R

Μνη-

- Μυησῆρες ἦσαν Ἑλλάδι πρῶτοι χθονός.
 Δείσις δὲ, μή τω παῖδας Ἀργείων τέκνοι,
 Ἀγαμέμνονα πινάτορας, εἶχεν ἐν δόμοις
 Αἰγίδα, ἔδλ' ἤρμοζε νυμφίῳ πινί.
 25 Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰτ' ἦν φόβος πολλὸς πλέων,
 Μὴ τω λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκνοι,
 Κτανεῖν σφ' ἐβόλετ' ὠμόφρων· κακὴ δ' ὄμωος
 Μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίδα χερός.
 Εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
 30 Παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεῖν φόνω.
 Ἐκ τῶνδε δὴ τοῖονδ' ἐμηχανήσατο
 Αἰγίδα· ὅς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη Φυγαῖς
 Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶπεν, ὅς ἂν κτάνῃ.
 Ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἡλέκτραν ἔχεν
 35 Δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἀπο
 Γεγῶσιν, καὶ δὴ τὰτό γ' ἐξελέγχουσι·
 Λαμπροὶ γὰρ εἰς γῆν γε· χρημάτων δὲ δὴ
 Πένητες· ἐνθεν ἢ εὐχρεὶ δαπέλλυται·
 Ως ἀδενεῖ δὲς, ἀδενῇ λάβοι φόβον.
 40 Εἰ γάρ νιν ἔχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ,
 Εὖδοντ' ἂν ἐξέγειρε τ' Ἀγαμέμνονα
 Φόνον, δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίδα τότε.
 Ἦν ἔπειτ' ἀνὴρ ὅδε, σώοι δέ μοι Κύπρις,
 Ηἰσχυμέν' εὐνῇ· παρθένῳ δ' ἔτ' ἔστι δῆ.
 45 Αἰσχυόμεν γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα

Proci pretebant Principes. 22 ne cui arg. dñer liberos pareret. 23. Utroque — continebat. 24 despondebat. 25 plenum erat. 26. Clam. 27. generoso. 27. Cruclis. 29. Adversus — speciosam causam. 30. Clam. 31. diam sibi conflaret. 31. Quas ob res — machinatus est. 32. descepsit. 33. Promisit. 35. Uxor em. 36. Natum. Nec — redarguor. 37. Clam. 38. Nobilitas. 39. Infirmitas. 40. dignitatem. 41. Excitasset. 42. Clam. 43. Iustitia. 44. Conscia est. 44. Cubili polluit. 45. Erubescit.

23. Ut vitetur Anap. in quarta sede, lege γ'ειχ'εν. H. 209a

27. Κταρειν σφ'εβδλευσαλ'ωμοφρων. η δ'ομωσ.

σηη δ'ομωσ. B. Millt. Canl. I. εβδλετ'ωμ., η δ'αν ομωσ. R.

βδλευσαλο γ'ομοφρων. η δ'ομωσ. Carm.

32. ειπε χρυσον δωσειν επεινω, ος αν κλανη τθλον, ος Αγα-
μενονος ων παις φυγας μεν απηλλαχθη γης. Healt.

38. Lege ηυγενει.

39. Vide verborum lusum. Citat Markl. ad Lucr. 1050.

bi notat λαμβανειν φοβον timere, hic, et in Oenomaos Eur.

41. Citat Markl. ad Lucr. 1147. επω παπον τοδ'ευδει. In Heaut. 662
υποθ'ευδει λυπρα ος κηρυγματα.

42. τοτε. Malit ποτε H.

43. ανηρ οδε. δεικνικως.

44. Ηισχυεν. Verbum solenne de his rebus. Hipp. Coram. 956
οις εξ εμσ γεγως Ηισχυε ταρια λεκτρα. Id. Musgr.

46. Accipiens. violare dignus. 47. ^{Verbis} Romane affinitate iunctus
 49. infelices. 52. prava regula se metiri. 53. continentium
 54. Rutix. 55. Vas - insidens. 56. peto flumines. 57. ad tantam
 57. inopiam - redacta. 59. inmittam lamentationes. 60. fumi
 61. Ejecit - gratiam pugnans. 62. Extraordinaria domorum. 64. In me
 laboras. 65. bene nutrita. 66. me dicente, non desistis? 67. Ag
 duos Annicum. 68. insultasti. 69. felicitas, adversa fortuna

53. Τοῖς τοῖς ὡς sc. μωρος. H. & pro av. Et se talem
 non esse σωφρονα modestum, bonis moribus proditum. R.

54. Χρυσέων apud Atticos locum nullum potest habere
 Vide Thomam Mag. p. 923, qui Ἰωνικόν εἶπε, ἐδ' Ἰωνίαν
 p. 402 χρυσεὸς καὶ χρυσεῖα, Ἑλληνες. Phryg. P. 88. Χρυσέων
 — Ἰωνία. χρῆ τὸν ἀτληνίζοντα λεγεῖν χρυσεῖα. Conf. omnino
 Bentl. Magnum ad Millium, p. 13. Veruntamen, fateor, apud H
 V. 82. legimus: Ἀλλ' ὡ φίλη δεσποῖνα, χρυσεὰς κόμης. Sed et h
 et illi versus in mendo cypant. Conf. Mag. Incestei apud Ly
 Orat. in Leocrat. p. 222. Ed. Tayl.

57. δη τι. Editt. precedentes, et H. Ind. 268, οὐ δη θε. Τον
 & δη τα. Minime δη τε.

59. αφιης. Omnino legendum αφιω γ'. H. Ως διεξωμεν,
 αφιω τε, ut modorum ratio consistat. Αφειην male ig
 Vide Dawes. p. 85. Ed. alt. — Αφιηκ'. R.

Λαβὼν, ὑβρίζειν, ἐ κατὰξιν γεγώς,
 Στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
 Αθλιον Ορέστην, εἶποτ' εἰς Ἀργεῖ μολῶν,
 Γάμψας ἀδελφῆς δυσυχεῖς εἰσώψεται.

80 Ος τις δὲ μ' εἰνάει φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
 Νέαν ἐς οἶκας παρθένον, μὴ θηλάνω,
 Γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρέμεν
 Τὸ σῶφρον ἴσω, καὶ τοὺς αὖ τοις τῷ ὦν.

85 Ἄλ. Ω νύξ μέλαινα, χερσέων ἄσρων τροφὴ,
 55 ἔνθεν ἢ πόδι' ἄλγος τῷ δὲ ἐφειδρέον κάρα
 φέρσας, πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι·
 (οὐ δὴ περ χρεῖας εἰς πόσινδ' ἀφιγμένη,
 ἀλλ' ὡς ὕβριν δειξώμεν Αἰγίδα θεοῖς,
 τόσας τ' ἀφίλω αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί.)

90 Ὡ γὰρ πανώλης Τιυδαεὶς, μήτηρ ἐμὴ,
 Εξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα περὶ μένῃ ποσὶ.
 Τεκῆσαι δὲ ἄλλας παῖδας Αἰγίδα πάρα
 Πάρεργ' Ορέστην, καὶ με ποιῆται δόμων.

95 Τί γάρ τι δὲ, ὦ δύστην' ἐμὲ μοχλεῖς χάριν.
 65 Πόνους ἔχσας, πρὸθεν εὖ πεθερὰ μνή.
 Καὶ παῦτ' ἐμὲ λέγοντι, σὺκ ἀφίστασαι;

100 Ἄλ. Εγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγάμα φίλον·
 75 Ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ σὺκ ἐνύβριτας κακούς.
 Μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα, συμφορὰς κακῆς
 80 Ἰατρὸν εὐρεῖν, ὡς ἐγὼ σε λαμβάνω.

Δαΐ δὴ με καὶ κέλευσον, εἰς ὅσον φένω,
 Μόχθ' ἔπι κ' Φίξσαν, ὡς ῥαῖον Φέρης,
 Συνεκκομίζεν σοι πόνος. Αἰς δ' ἔχεις
 Τάξωθεν ἔργα· τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεῶν
 ἔξωτρεπίζειν. εἰσόντι δ' ἐργαίῃ
 Θύραθεν, ἡδὺ τάνδον εὐρίτκειν καλῶς.

ΑΥ. Εἴ τοι δοκεῖ σοι, σείχε· καὶ γὰρ ἔπερσ' ὦ
 Πηγά μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἄμ' ἡμέρας
 Βῆς εἰς ἀέρας εἰσβαλὼν, σπερῶ γύας.

80 Αἰγὸς γὰρ ἔδεις, θεὸς ἔχων ἀνὰ σῶμα,
 Βίον διώκει· ἂν ζυλλέγῃ ἀνδρὶ πόνος.

ΟΡ. Πυλάδῃ, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
 Πιστὸν κομίζω καὶ Φίλον, ξένον τ' ἐμοί·
 Μόν' δ' Ὀρέσῃ τόνδ' ἐθαύμαζες Φίλων·

85 Πράσσονθ' ὅπρ' ἄσσω, δεινὸν ἔσθ' Αἰγιάδ' πατῶν
 Ος μὲ κατέκτα πατέρα, καὶ ἡ πανώλεθρ' ἔσθ'
 Μήτηρ. Αφίγμαι δ' ἔκ θεῶν χρηστηρίων
 Αργεῖον ἔδωκε, ἔδιδος ζωιδότ',
 Φόνον φονέει πατρὸς ἀλλάζων ἐμῶ.

90 Νυκτὶς γ' ἡ τῆςδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς,
 Δάκρυά τ' ἔδωκε, καὶ κόμης ἀπηρεξάμην,
 Πυρρὰ τ' ἐπέσφαζ' αἶμα μηλείης φόνος,
 Λαθὼν τρεάννης, οἱ κρατῶσι τῆςδε γῆς.
 Καὶ τειχέων μὲν ἐντὶς ἔβαινω πόδα,

95 Δυεῖν δ' ἀμίλλαν ζωτιθεῖς, ἀφικόμεν

vel injusam - quidntem possum 872. Allevante laborem, ut -
 Una tecum tolerare. satis - 74 foris - oportet. 75 Parare - Operari.
 foris. 77. Vade - procul. 78. ab oculis his - prima luce. 79 Ad
 arva agens, seminabo sulcos. 80. Ignarus - in re. 81. Colligere.
 hospitem. 84 Solus ex amicis admiraboris. 85 facientem. terribilis.
 Perdita adjuvit. 87 Ex Dei mysteriis. 88. Solem - Conscio -
 Relaturus. 90 Profectus. 91 Coma primitias obtuli. 93 In toga
 jugulavi - ovili cadej. 94. Infero. 95. Duarum simul rerum
 studio permotus

80 θεος έχων αναστομία.

87. χρησθηριων. De mysteriis Apollinis. Μυσθηρια etiam
 initia, quibus initiati festis lenis et ~~apollin~~ Phoebe
 Cam. Μυσθηριων. R. χρησθηριων B.
 ministri
 titl. Malim μυσθηριων.

91. κομης απηρξαμενην. Bion. Idyll. I. 81. Κεραμεναι παισαι επ'
 Homer. Il. ψ. 141. 135. Odyss. δ. 197. Soph. Eleuth. 450 - Ευδε
 Τερπσα κρατος βοσκητων ανρας φοβας, καμε ταλαινης
 - dos αυτω τηνδ' αδιπαρη τριχα. Ovid. Met. III. 6. 104
 Ερρηκο. Epig. II. Callim. in Dian. 126. Stat. Theb. VI. 144.

92. Jovian φυλα vel γονα. R.

95. αμειλλαν. Studium, legit H. Certamen duarum Ceremoniarum.
 Periculum geminum. R. ΔυοιV. Scal.

96. finem. 97. regionem - Speculatorum. 99. Iunctam. 100. Collegium.
100. Sociam. 102. Auroram. 103. Semitam, vestigium permutemur. 104. Anax.
104. Ancilla. 105. Apparebit nobis, quem interrogabimus. 106. Soror.
107. Ex Ancillis. 108. Fontanum omni, raso capite. 109. Sedeamus et
interrogemus. 110. Accipiamus. 111. Ob quas venimus.

96 Pro Ποδῖ, παλιν. R.

97 Ζητῶν τ' ἀδελφὴν. H. Ζητὸν τ' ἀδελφὴν, ὡς
συγγενεῖαι, id est, ζητῶντα συγγινεσθαι. R.

98. ait se geminum cepisse consilium, et periculum fu-
isse, aut rursus abeundi, si deprehendatur cum sorore com-
municans instituta sua, aut eam operis sociam sum-

Πρὸς τέρμονας γῆς τῆςδ', ἵν' ἐκβάλω ποδὶ
 Ἀλλῶ ἐπ' αἶαν, εἰ μὲ τις γνοίη σκοπῶν
 Ζητῶντ' ἀδελφῶν, φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
 Ζωχθεῖσαν οἰκῆιν, ἐδὲ παρθένον μύθειν,

100 Ως συγγνώμη, καὶ φόνος σιωπεράτην
 Λαβῶν, τὰ γ' εἶσω τειχέων σιφῶς μάθω.
 Νῦν ἔν, Εὐως γὰρ λούκον ὅμμε ἀναίρεται,
 Εἴω τρίβος τῆδ' ἵχνη ἀλλαζόμεθα.

105 Ἡ γάρ τις ἀροτῆρ, ἥ τις οἰκέτις γυνή,
 Φανήσεται νῶν, ἥντιν' ἰσότησιν,
 Εἰ τῆςδε ναίει σύζυγον ὅπως ἐμή.
 Ἀλλ', εἰσπρῶ γὰρ πλῆθ' ἀπαισίωνων τινὰ,
 Πηγαῖον ἄχθ' ἐγκεκαρμύω κάρα
 Φέρονται, ἐζώμεσθαι, καὶ κλυθώμεσθαι
 110 Δ' ἄλλης γυναικὸς, ἥν τι δεζώμεσθ' ἐπ' ὅ
 Εὐφ' οἷσι, Πυλάδῃ, πλῆθ' ἀφίγμεσθαι χθόνα.

ΕΠΩΔΙΚΑ ΣΤΡΟΦΗ.

ΗΛ. Σιώνταιν, ὦρα, ποδὸς ὀρμάν.
 Ω ἔμδα, ἔμδα κατακλαίεσαι.
 Ἰώ μοι, μοι.
 Εὐχρόμαν Ἀγαμέμνονα
 Κέρα, καὶ με τίκε Κλυταμνήστρα,
 Στυγνὰ Τυωδάρεις κέρα.
 Κικλήσκεισι δέ μ' ἀθλίαν

ΗΛΕΚ-

Ηλέκτραν πολίηται.
 Φεδ, Φεδ, χετλίων πόνων,
 Καὶ συγχεῖς ζωᾶς, ὦ πάτερ. 120
 Σὺ δ' ἐν ἅδᾳ δὴ
 Κεῖσαι, οὔτε ἀλόχευ σφαγεῖς,
 Αἰγίοχ' τ', Αἰγάμενον.
 Ἴθι πὺν αὐτὸν ἔχρε γόνον,
 Αναγε πολύδακρυον ἁδονάν.
 [Γοεῖς Φρενὸς Κύπρις ἄλγος.]

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

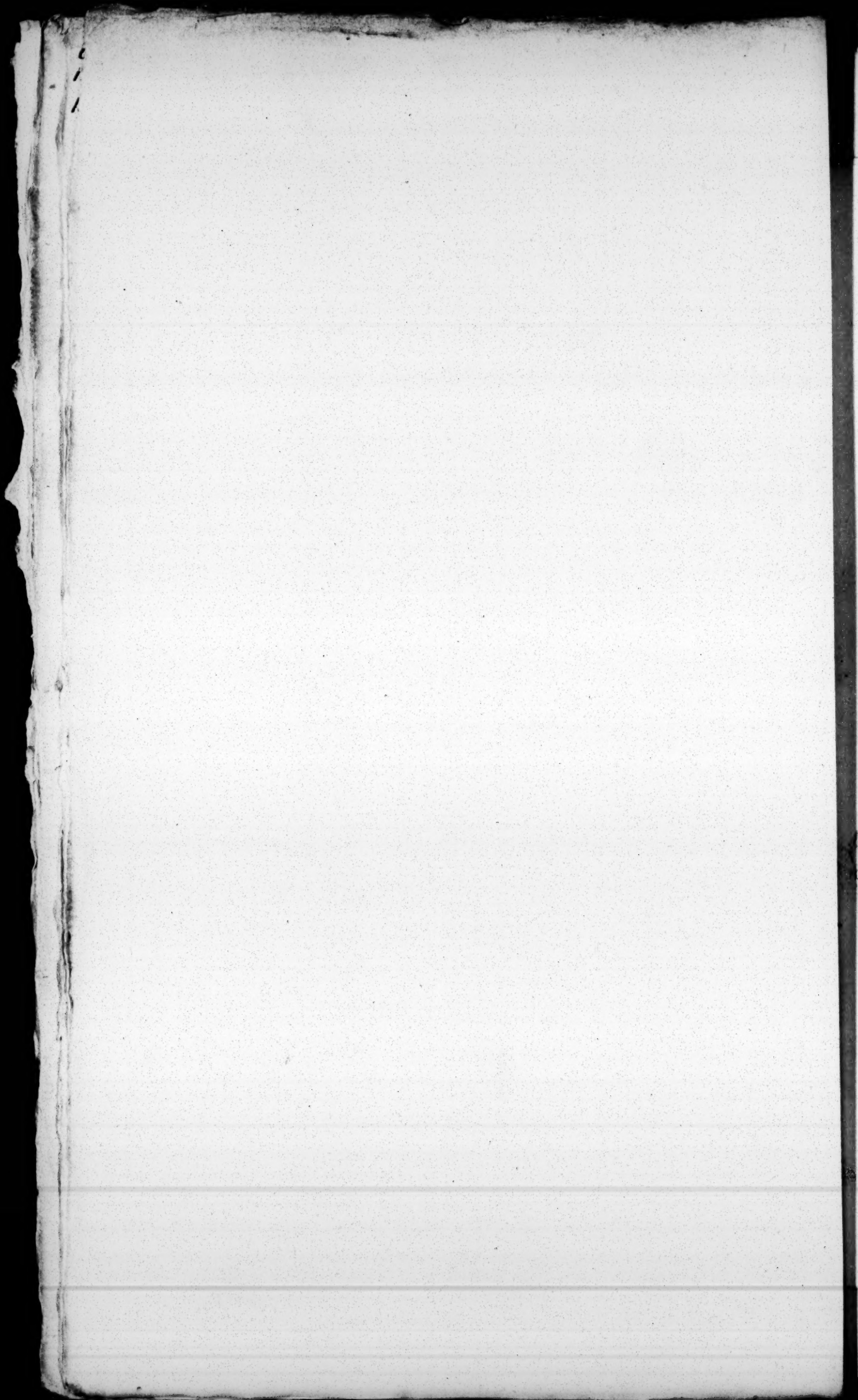
Σιώντιν, ὦρα, ποδὸς ὀρμάν.
 Ω ἔμβα, ἔμβα κατακλαίεσσα.
 Ἰώ μοι, μοι.
 Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ 130
 Τλάμον σύγχευ, λατρεύεις,
 Οἰκτρᾶν ἐν θαλάμοις λιπῶν
 Πατρώοις, ἵπτι συμφοραῖς
 Αλγίστασιν, ἀδελφεάν;
 Ελθοῖς τῶνδ' ἐπὶ πόνων ἐμοῖ
 Τᾷ μελέα λυτῆρ, ὦ Ζεῦ, Ζεῦ,
 Πατρὶ θ' αἱμάτων
 Εχθίστων ἱπτικῶν, Ἀρ-
 γὴ κέλους πόδ' ἀλάτταν.
 Θες τόδε πύχον ἐμῆς ἀπὸ κρα- 140

120

130...

140

ms

πὶς ἐλθῶ, ἵνα πατρὶ γόῃς
 Νυχίῃς ἐπορθοῦσάσω.

Ε Π Ω Ι Δ Ο Σ.

Ἰαχὰν αἰοδᾶν, μέλῳ αἶδα, πάτερ,
 Σοὶ κατὰ γῆς ἐννέπω γόῃς,
 Οἷς αἰεὶ τὸ κατ' ἡμᾶρ
 Διέπομα. κατὰ μὲν Φίλαν
 Ονύχι' τιμνομένη δέραν,
 Χέρα τε κρατ' ἐπὶ κέρμεον τιθεμένη
 Θάνατῳ σῶ.

Ε, ἔ. δρύπῃε κάρα.

150

Οἷα δέ τις κύκνῳ ἀχέτας
 Ποταμίῳις ὥρᾳ χεύμασι
 Πατέρα φίλτατον καλεῖ,
 Ολόμηνον δολίοις βρόχων
 Ερκεσιν· ὥς σὲ τ' ἄθλιον
 Πατέρ' ἐγὼ κατακλαίωμαι,
 Λατρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμηνον χροῖ,
 Κοίτα ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτῳ.

Ἰώ μοι, μοι·

Πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς οὔς, πάτερ,

Πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδὸν βαλᾶς.

Οὐ μίτρας σὲ γυνή

Δέξατ', ἔ δ' ὅππῃ τεφάνοις.

Ξίφε-

Ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις, λυγρὰν
Αἰγίοθεν λώσαν θεμνία,
Δόλιον ἔρχεν ἀκρίταν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ Α'.

Χο. Αἰαμένοντο ὦ κόρα, ἤλυθον, Η-
λέκτρα, ποτὶ σὺν ἀγροτέραν αὐλάν.
Εμολέ πῖς, ἔμολε γαλακτοπότας ἀνὴρ
Μυκλῶαίτο, ἔρειβάτας. 170
Αγγέλλει δ', ὅτι νῦν τελίῃαν
Καρύσασσιν θυσίαν
Ἀργεῖοι· πᾶσαι δὲ παρ' Ἡραν
Μέλλασσι παρθενικῇ· σείχειν.

ΣΤΡΟΦΗ Β'.

Ηλ. Οὐκ ἐπ' ἀγλαΐας, φίλας,
Θυμὸν, ἔδ' ὅππῃ χερσέοις
Ορμοῖς ἐκπεπόταμαι
Τάλαιν', ἔδ' ἐσᾶσαι χορὸς
Ἀργείοις ἅμα νύμφαις.
Ελικτὴν κρέσω πόδ' ἐμόν.
Δάκρυσι χεύω,
Δακρύων δέ μοι μέλει
Δειλαΐα τὸ κατ' ἥμαρ.
Σκέψαι μὲ πναρὰν κόμαν,

(137)

Καὶ τρύχη τὰδ' ἐμῶν πέπλων,
Εἵπέρ ποτ' Ἀγαμέμνον^Θ
Κέρρας, τὰς βασιλείας.
Α Τροία θ' ἀμὲ πατέρ^Θ
Μέμνατάί ποθ' αἰλῶσαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Μεγάλα θεός· ἀλλ' ἴθι, καὶ παρ' ἐμῶν 190
Χρήσται πολύπλυα φάρεα διῶαι,
Χρῦσεά τε χάρισται, προσημάτων ἀγλαΐας,
Δοκεῖς τοῖς σῶσι δακρύοις,
Μὴ τιμῶσαι θεὸς, κρατήσῃν
Εχθρῶν; ἔτοι συναχῆς,
Ἀλλ' εὐχαῖς θεὸς σεβίζε-
ς, ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β'.

Οὐδείς θεῶν ἐνοπὰς κλύει
Τὰς δυσδαίμον^Θ, ἔ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν. 200
Οἱ μοι τῷ καταφθιμύς,
Τῷ τε ζῶν^Θ ἀλάττα,
Ὅς περ γαῖν ἄλλαν κατέχῃ
Μέλε^Θ, ἀλάνων
Ποτὶ θῆσαν ἐσίαν,

§

τῷ

(138)

Τῷ κλεινῷ πατρὸς ἐκφύς.
Αὐτὸ δ' ἐν χέρνησι δόμοις
Ναῖω ψυχὰν ταχομυῖα,
Δωμάτων πατρῶων φυγαῖς,
Οὐρείας ναῖεσ' ἐρίππας.
Μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φόνι^ς
Ἀλλω σύγαμ^{ος} οἰκεῖ.

212

OF

X

H

C

H

C

ΟΡΕΣΤΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ, ΧΟ-
ΡΟΣ, ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρῶτον.

I A M B O L

Χο. **Π**Ολλῶν κακῶν Ελλήσιν αἰτίαν ἔχῃ
Σῆς μητρὸς Ελένη σύγγονος, δόμοις τε σῆς.
Ηλ. Οἱ μοι, γυναικες, ἐξέβλεν θρηνημάτων
Ξένοι πινές παρ' οἶκον οἶδ', ἐφετίς
Εὐνάς ἔχοντες, ἐξανίστανται λόχῃ
φυγῇ, σὺ μὲν κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἐγώ.
Φῶτας κακῆργας ἐξαλύζωμι ποδί.

Ορ. Μέν, ὦ πάλανα· μὴ τρέσης ἐμὴν χεῖρα. 220

Ηλ. Ω φοῖβε Ἀπολλόν, πρῶσι τῶν σέ μὴ θανέιν.

Ορ. Ἀλλὰς κτάνοιμ' ἂν μάλλον ἐχθίς σεθεν.

Ηλ. Ἀπελθε· μὴ ψαῦ, ὧν σέ μὴ ψάψειν χερῶν.

Ορ. Οὐκ ἔοθ' ὅτε θήροιμ' ἂν ἐνδίκωτερον.

Ηλ. Καὶ πῶς ξιφίρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς;

Ορ. Μείνας' ἀκροσόν, ἢ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.

Ηλ. Εσηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἰ.

Ορ. Ηκὼ φέρων σοι σὲ κασιγνήτη λόγους.

Ηλ. Ω φίλτατ', ἄρα ζῶντι, ἢ τεθνηκότι;

Ορ. Ζῇ· πρῶτα γάρ σοι ταῖα θ' ἀγγέλλειν θέλω. 230

Ηλ. Εὐδαιμενοῖς μισθὸν ἡδίστων λόγων.

Ορ. Κοινῇ δίδωμι τῷτο κῶν ἀμφοῖν ἔχην.

ΗΛ. Πῶ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας Φυγὰς ἔχων ;

ΟΡ. Οὐχ ἓνα νομίζων Φθείρεται πόλεως νόμον.

ΗΛ. Ἡ πᾶσιν ἀπανίζων τῶ καθ' ἡμέραν βίῃ ;

ΟΡ. Ἐχὼ μὲν ἀσθενῆς ἣ δὴ Φεύγων ἀνὴρ.

ΗΛ. Λόγον ἣ δὴ τίν' ἤλθες ἐκ κείνων φέρων ;

ΟΡ. Εἰ ζῆς, ὅπως τε ζῶσαι συμφορὰς ἔχῃς.

ΗΛ. Οὐκ ἔν ὁρᾷς με πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.

250 ΟΡ. Λύπαις τε σωτέτηκας, ὥς με σένειν.

ΗΛ. Καὶ κρᾶται, πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμύον ξυρῶ.

ΟΡ. Δάκνῃ σ' ἀδελφὸς, ὅ, τε θανὼν ἴσως πατήρ ;

ΗΛ. Οἱ μοι· τί γάρ μοι τῶνδ' ἐγὼ εἶμι φίλτερον ;

ΟΡ. Φεῦ, Φεῦ· τί δαὶ σὺ σῶ κασιγνήτῳ δοκεῖς ;

ΗΛ. Ἀπὼν ἐκείνῳ, ἐ παρὼν ἡμῖν φίλῳ.

ΟΡ. Ἐκ τῶ ἣ ναίεις ἐνθάδ' ἄσπεως ἐκάς ;

ΗΛ. Εξημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.

ΟΡ. Ωμῶς ἀδελφὸν σὺν. Μυκλώαίων τινά ;

ΗΛ. Οὐχ, ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσθην ποτέ.

ΟΡ. Εἴφ', ὡς ἀκίσσας σῶ κασιγνήτῳ λέγω.

ΗΛ. Ἐν τοῖσι δ' ἐκείνῳ τηλαρρὸς ναίω δόμοις.

ΟΡ. Σκαφεύς τις, ἢ βυφορθεὸς ἄξιον δόμων ;

ΗΛ. Πένης ἀνὴρ γενναῖός, εἰς τ' ἐμὲ εὐσεβής.

ΟΡ. Ἡ δ' εὐσεβεία τίς πρὸς σῶ πόσι ;

ΗΛ. Οὐ πώποτ' εὐνῆς τ' ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.

ΟΡ. Ἀγνώμ' ἔχων τί θεῖον, ἢ σ' ἀναξίων ;

ΗΛ. Γονέας ὑβρίζεν τὰς ἐμὰς ἐκ ἡζίας.

234. Br. in S.O.T. 1502.

ρω.
ήρ;

Op

- Ορ. Καὶ πῶς γάμον τοῖσιν ἔχῃ ἤδη λαβών ;
 Ηλ. Οὐ κύριον τὸν δόντα μὲ ἡγείσται, ξένε.
 Ορ. Ξυνῆκ'· Ορέσῃ μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκλῳ.
 Ηλ. Τῆτ' αὐτὸ παρβῶν, πρὸς ᾧ καὶ σώφρων ἔφυ.
 Ορ. Φεῖ. Γενναῖον ἄνδρ' ἐλεξας, εὖ τε δραστήον.
 Ηλ. Εἰ δὴ ποθ' ἤξει γ' εἰς δόμους, ὁ νῦν ἀπών.
 Ορ. Μήτηρ δέ σ' ἡ πεῖσαι ταῦτ' ἠέρετο ;
 Ηλ. Γυναιῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', ἐ παῖδων φίλας.
 Ορ. Τίνος δέ σ' ἔνεχ' ὕβρις Αἰγιάδ'· ταῖδε ;
 Ηλ. Τεκὲν με βέλετ' ἀοιδεῖν, τοῖωδε δέος.
 Ορ. Ως δῆθε παῖδας μὴ τέκῃς πινάτορας ;
 Ηλ. Τοιαῦτ' ἐβλάβυσ', ὧν ἐμοὶ δοίῃ δίκλῳ.
 Ορ. Οἶδεν δέ σ' ἔσαν παρθένον μητρὸς πόσις ;
 Ηλ. Οὐκ οἶδε· σιγῇ τῆθ' ὑφαιρέμεσθ' αἶνιν.
 Ορ. Αἶδ' ἔν Φίλαί σοι τέσδ' ἀκέραιον λόγους ;
 Ηλ. Ωςτε γένην γε τὰμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
 Ορ. Τί δῆθ' Ορέσῃς, πρὸς τὸδ' Ἀργεῖον ἦν μόλη ;
 Ηλ. Ηρξ τὸδ' ; ἀρχρόν γ' εἶπας· ἐ γὰρ νῦν ἀκμή.
 Ορ. Ελθὼν ᾧ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός ;
 Ηλ. Τολμῶν, ἔω' ἐχθρῶν οἳ ἐτολμήθη πατὴρ.
 Ορ. Ἡ καὶ μετ' αὐτὸ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν ;
 Ηλ. Ταυτῷ γε πελέκῃ, τῷ πατὴρ ἀπώλετο.
 Ορ. Λέγω τὰδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τὰ πόσις ;
 Ηλ. Θάνοιμι, μητρὸς αἶμ' ὀπισφάξας ἐμῆς.
 Ορ. Φεῖ. Εἴθ' ἦν Ορέσῃς πλεῖστον κλύων ταῖδε.

Ηλ.

ΗΛ. Αλλ', ὦ ξέν', ἐ γνοίλω ἄν, εἰσιδᾷσά νιν.

ΟΡ. Νέα γδ, ἐδ' ἐν θαυμ', ἀπιζεύχης νέε.

ΗΛ. Εἷς ἂν μόνῳ νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.

ΟΡ. Ἀρ' ὅν λέγασιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνος;

ΗΛ. Πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖῳ γέρον.

ΟΡ. Ο κατθανὼν ἦ σὺς πατὴρ τύμβος κυρεῖ;

ΗΛ. Ἐκυρσεν, ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.

250

ΟΡ. Οἱ μοι τόδ' οἶον εἶπας· αἰδοῖσθαι γδ' ἐν
καὶ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτῆς.

Λέξον δ', ἵν' εἰδῶς σῶ κασιγνήτῳ φέρω

λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίως κλύειν·

Ἐνεστ' δ' οἴκῳ, ἀμαθία μὲν ἐδάμει

σοφοῖσιν ἀνδρῶν· ἐ γδ' ἐδ' ἀζήμιον,

Γνώμην μὲν εἶναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφίαν.

ΧΟ. Καὶ γὰρ τ' αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω·

Πρόσω γδ' ἄσπετον ἔσται, τὰν πόλει κακὰ

οὐκ οἶδα, νῦν ἦ βέλομαι καὶ γὰρ μαθεῖν.

ΗΛ. Λέγοιμ' ἄν, εἰρήνη. Χρὴ ἦ πρὸς φίλον λέγειν

τύχας βαρείας πᾶς ἐμὰς, καὶ μὲ πατρός.

Ἐπεὶ ἦ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,

ἀγέλλ' ὀρέσῃ τὰ μὰ καὶ κείνη κακὰ.

Πρῶτον μὲν οἷσις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,

Πίνω θ' ὅσῳ βέβελθ', ὑπὸ σέγασι τε

οἴαισι νάω, βασιλικῶν ἐκ δωμάτων.

Αὐτὴ μὲν ἐκμοχθᾷσσι κερκίσιν πέπλος,

253. H. O. T. 1170. πάλιν γὰρ ἀνθεῖν — ἀλλ' ὅμως
ἀποδιδόν

Η γυμνὸν ἔζω σῶμα, καὶ σερήσομαι.
 Αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίης Φορβιδύη,
 Ἀνέρι[⊙] ἱερῶν, καὶ χορῶν τητωιδύη
 Ἀναίνομαι γυναικάς, ἔσσι παρθέν[⊙].
 Ἀναίνομαι δὲ Κάτορ, ὦ, πρὶν εἰς θεὸς
 ἔλθειν, ἐμὲ μνήσθουσιν, ἔσσι ἐλθέν^ῃ.
 Μήτηρ δὲ ἐμὴ Φρυγίσις ἐν σκυλεύμασιν
 Θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἑδρας Ἀσιήτιδες
 Δμωαὶ σπίνεσσ', ὡς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
 Ἰδαία Φάρη χρυσέαις ἔξευγιδύει
 Πόρπησιν. Αἶμα δὲ ἐπὶ πατρὸς κατὰ σέγας
 Μέλαν σέσηπεν· ὅς δὲ ἐκείνον ἔκτανεν,
 Εἰς ταυτὰ βάνων ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατερί.
 Καὶ σκήπτρ', ἐν οἷς ἔλθουσιν ἐσρατηλάται,
 Μισαιφόνοισι χερσὶ γαυρῶται λαδῶν.
 Ἀγαμέμνον[⊙] δὲ τύμβ[⊙] ἡπιασιδύ[⊙],
 Οὐ πώποτ', ἐχθρὰς, ἐδὲ κλῶνα μυρσίνης
 ἔλαβε· πρὸ δὲ χέρσ[⊙] ἀγλαϊσμάτων.
 Μέθη δὲ βρεχθεὶς τ' ἐμῆς μητρὸς πόσις
 Ο κλεινός, ὡς λέγουσιν, ἐν θρώτκει τάφῳ,
 Πέτροις τε λεύει μνήμα λάϊνον πατρὸς,
 Καὶ τῷτο πολμᾷ τῷπ[⊙] εἰς ἡμᾶς λέγει·
 Πῶ πῆς Ορέης; ἄρα σι τύμβῳ καλῶς
 Παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπάν ὑβρίζεται.
 Ἀλλ', ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγῃλον τάδε.

- Πολλοὶ δ' ὀπίσσελλασιν· ἐρμινεύς δ' ἐγὼ,
 Αἰ χεῖρες, ἢ γλῶσς, ἢ παλαίπωρός τε φρενὺς,
 Κάρα τ' ἐμὸν ζυρῆκες, ὅ, τ' ἐκείνῃς τεκῶν.
 Αἰσχρὸν γὰρ, εἰ πατήρ μιν ἐξῆλε φρύγας,
 Ο δ' ἄνδρ' ἐν, εἰς ὧν, εἰ διωθήσεται κτανεῖν,
 Νέε' πεφυκὼς, καὶ ἀμείνον' πατρός·
 Χο. Καὶ μὲν δέδορκα τίνδε, σὺν λέγω πόσιν,
 Λήξαντε μόχθῳ πρὸς δόμους ὠρμηιδύον.
 Αυ. Εἰ τίνας τῆςδ' ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;
 Τίν' δ' ἔκατι τῆςδ' ἐπ' ἀγορεύουσιν πύλας
 Προσῆλθον; ἢ μὲν δεόμενοι; γυναικί τοι
 Αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἐστάναι νεανιῶν.
 Ηλ. Ω φίλτατ', εἰς ὑπόπια μὴ μόλοις ἐμοί.
 Τὸν ὄντα δ' εἴσῃ μύθον· οἶδε γὰρ ξένοι
 Ηκαστ' ὀρέσσει πρὸς με κήρυκες λόγων.
 Ἀλλ', ὧ ξένοι, σύγνωντε τοῖς εἰρηιδύοις.
 Αυ. Τί φασιν; ἀνὴρ ἐστὶ, καὶ λεύσσει φάτο;
 Ηλ. Ἔστι λόγῳ γὰρ· φασὶ δ' ὅτι ἀπὸς ἐμοί.
 Αυ. Ἡ καὶ τι πατρός, σῶν τε μέμνηται κακῶν;
 Ηλ. Ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀδελφὴς Φεύγων ἀνὴρ.
 Αυ. Ἠλθον δ' ὀρέσσει τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
 Ηλ. Σκοπὴς ἐπεμψε τῆςδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
 Αυ. Οὐκ ἔν τι μὲν λεύσσει, τὰ δ' οὐ πρὸς λέγεις.
 Ηλ. Ἰσασιν· εἰδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεδέες.
 Αυ. Οὐκ ἔν τι πάλας γελῶ τοῖςδ' ἀνεπιύχεται πύλας.

lū,

,

as

3

.

5.

as.

Xa

Χα

Ξε

Αἰ

Κα

Μα

Οὐ

Ορ. Πα

Τα

Ηλ. Ο

Ορ. Φε

Ελ

Η

Τ

Λ

Γ

Π

Π

Η

Π

Α

Μ

Κ

Ο

Ο

Ι

Χωρεῖτ' ἐς οἶκας· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
 Ξενίων κυρήσεθ', οἳ ἐμὸς κεύθει δόμου.
 Αἶρεαδ', ὅπαιδοι, τῶνδ' ἔσω πύχην δόμων·
 Καὶ μηδὲν ἀντείπητε, ὧσα φίλος φίλοι
 Μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφιν,
 Οὐ τοι τόγ' ἦθε δυσγενὲς παρεῖρομαι.

Ορ. Πρὸς θεῶν ὅδ' ἀνὴρ, ὃς στυγεκκλέπτει γαίμας
 Τὰς σῆς, Ορέστην δὲ καταμαχυνέειν θέλων;

Ηλ. Οὐτ' ἐκέκλην πόσις ἐμὸς τ' ἀθλίας.

Ορ. Φεῦ. Οὐκ ἔστ' ἀκρεβὲς εἰδέναι εὐανδρείαν·
 Ἐχσσι γὰρ παραγμὸν αἱ φύσις βροτῶν.

Ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίᾳ πατρὸς
 Τὸ μηδὲν ὄντα, χρησταὶ τ' ἐκ κακῶν τέκνα·
 Λιμόντ' ἐν ἀνδρὸς πλυσίᾳ φρονήματι,
 Γνώμῳ τε μεγάλῳ ἐν πένητι σώματι.

Πῶς ἔν τις αὐτὰ Διαιταδῶν ὀρθῶς κρινεῖ;

Πλάττω; πονηρῷ γ' ἄρα χεῖρεται κελτῇ.

Ἡ τοῖς ἔχσσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον

Πενία· διδάσκει δὲ ἄνδρα τῇ χρεΐᾳ κακόν.

Ἀλλ' εἰς ὅσαλ' ἔλθω; τίς ἢ πρὸς λόγχῃ βλέπων

Μάρτυς γήροισ' ἄν, ὅστις ἐστὶν ὦ γαῖός;

Κράτιστον εἰκὴ ταῦτ' εἶναι ἀφαιμένα.

Οὐτ' ἄνδρ', ἔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας,

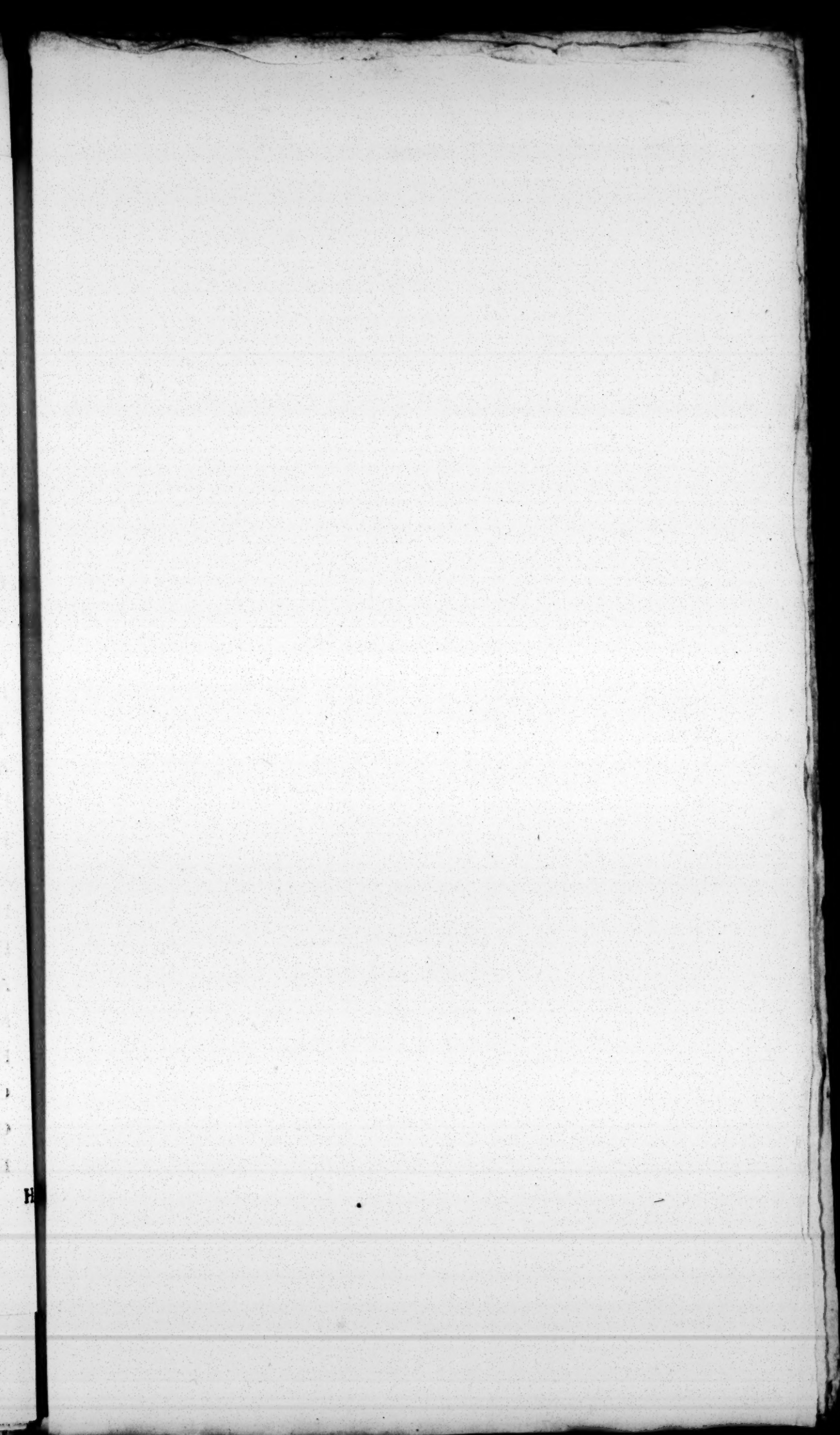
Οὐτ' αὖ δοκῆσι δωμάτων ὠγκωμύει,

Ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὦν, ἄριστ' εὐρέσθην.

T

Οὐ

Οὐ μὴ φρονήσῃ, οἱ κενῶν δοξασμάτων
 Πλήρεις πλανᾶσθε; τῇδ' ὁμιλίᾳ βροτὲς
 Κενεῖτε, καὶ τοῖς ἤθεσιν τὰς εὐγενεῖς;
 Οἱ γὰρ ποιεῖται τὰς πόλεις οἰκῶσιν εὖ,
 Καὶ δάμαθ'· αἱ γ' οὐ σῆρκες αἱ κεναὶ φρενῶν,
 Ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσὶν. ἔδ' ἐγὼ δορὶ,
 Μᾶλλον βραχίων ἀνεαρὶς ἀδενῆς μῦει·
 Ἐν τῇ φύσῃ γ' ἔστω, καὶ εὐψυχία.
 Ἀλλ', ἄξιόν γ' ὅ, τε παρῶν, ὅ, τ' ἐπαρῶν
 Ἀγαμέμνονος πάς, ἔπερ' ἔνεχ' ἡθοῦν,
 Δεξώμεθ' οἰκῶν καταλύσας· χωρεῖν χρεῶν,
 Δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντὶς. ὥς ἐμοὶ πένης
 Εἴη πόρην πάλαι παλαιὰ μᾶλλον ξένῃ.
 Αἰνῶ μὲν ἔν τῷδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων·
 Ἐβελόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητις με σὸς
 Εἰς εὐτυχῆντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
 Ἴσως δ' ἄν ἔλθοι· Λογίῃ γ' ἔμπεδοι.
 Χρησμοὶ, βροτῶν γ' μαντικῶν χαίρειν ἐῷ.
 Χο. Νῦν, ἢ παροῖσιν μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾶ
 Θερμαγινόμεθα καρδίαν· ἴσως γ' ἄν
 Μόλις περβαίνομεν ἢ τύχη, στήνῃ καλῶς.
 Ηλ. Ω τλήμον, εἰδὼς δωμάτων χρεῖαν σέθεν,
 Τί τὰςδ' ἐδέξω μείζονας στυγρὰ ξένους;
 Αυ. Τί δ'; εἴπερ εἰσὶν, ὥς δοκῶσιν, εὐγενεῖς,
 Οὐκ ἐν τε μικροῖς, ἐν τε μὴ, σέβοντο ὅμως;

ΗΛ. Ε

Ε

Ο

Τ

Π

Κ

Ε

Η

Ζ

Ο

Α

Ρ

ΑΥ. Α

Ι

Δ

Σ

Λ

Α

Κ

Ε

Η

Θ

Ζ

Η

Θ

Α

Β

Γ

Δ

Ε

Σ

Λ

Α

Ηλ. Επεὶ νῦν ἐξήμαρτες, ἐν σμικροῖσιν ὦν,
 Ελθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμῷ Φίλῃ πατρός·
 Ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τανὸν Ἀργείας ὄρεας
 Τέμνοντα γαίης, Σπαρτιάτιδ' αὖτε γῆς,
 Ποίμναις ὁμαρτεῖ, πόλεως ἐκβεβλημύθη·
 Κέλδωε δ' αὐτὴν, εἰς δόμους ἀφίγμυθον,
 Ελθεῖν· ξένων τ' εἰς δαῖτα ποσειῶσι πινά.
 Ἡδῆσεται τοι, καὶ πρῶσεύξεταί γεοῖς,
 Ζῶντ' εἰσακέσας παῖδ', ὃν ἐκσώζει ποτέ.
 Οὐ γὰρ πατρῶων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
 Λάβοιμιχ' ἂν τι· πικρὰ δ' ἀγέλαιον ἂν,
 Εἰ ζῶντ' Ὀρέσῃν ἢ Πάλαιν' αἰδοῖτ' ἔτι.

Αὐ. Αλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τέσθ' ἀπαγέλω λόγους
 Γέροντι· χώρῃ δ' εἰς δόμους ὅσον τάχ' αὖ,
 Καὶ τάνδον ἐξάρτυε· πολλά τοι γυνὴ
 Χρήζουσ' ἂν ἔυροι δαίτη πρῶσφορήματα.
 Ἔστιν γ' ἡ δὴ ποταῦτα πᾶν δόμοις ἔτι,
 Ωδ' ἐν γ' ἐπ' ἡμαρ τέσθ' ἀπληρῶσαι βροχῆς.
 Ἐν τοῖς ποταῖσι δ' ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσῃ,
 Σκοπῶ τὰ χεῖμαθ', ὡς ἔχει μέγα δέν' αὖ,
 Ξένοισι τε δένασι, σῶμά τ' εἰς νόσον πεσόν
 Δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βροχῆς
 Εἰς μικρὸν ἤκει· πᾶς γὰρ ἐμπληθεὶς ἀνὴρ
 Ὁ πλεονεξίᾳ γε, καὶ ὡς πένης, ἴσον φέρει.

ΕΠΩΔΙΚΑ ΣΤΡΟΦΗ Α΄.

Χο. Κλειναὶ νᾶες, αἱ ποτ' ἔμβατε Τροίαν
 Τοῖς ἀμετρήτοις ἑρετμοῖς,
 Πέμπουσι χορὸς μὲν Νηρηίδων·
 Ἰν' ὃ φίλαυλ' ἔπαλλε δελφὶς
 Πρώραις κυανεμβόλοισιν
 εἰλισσόμεν,
 Πορεύων τὸν τὰς θεῖδ'·
 Κῆφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλλῆϊ,
 Σὺν Ἀγαμέμνονι, Τροίας
 Ἐπὶ Σιμωντίδῃς ἀκταῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α΄.

Νηρηῖδες δὲ Εὐβοίδας ἀκταῖς λιπῆσαι,
 Ἡφαίστος χρυσέων ἀκμόνων
 Μόχθους ἀσπίδας ἔφερον τεύχεων,
 Ἀνά τε Πήλιον, ἀνά τε πρυμνᾶς
 Οὐσας ἱερὰς νάπαις,
 Νυμφαίαις σκοπῖαις,
 Κόραι ματεύουσ' ἔνθα πατὴρ
 Ἰππῖτας τρέφειν Ἑλλάδι φῶς,
 Θεῖδ' ἐν ἀλῖον γένον,
 Ταχύπτερον πῶδ' Ἀτρεΐδαις.

ΙΑ
Δ
Τ
Κ
Τ
Δ
Π
Π
Π
σ
Δ
Τ

ΣΤΡΟΦΗ Β'.

Ιλιόθεν δ' ἔκλυον πηὸς ἐν
 Λιμέσιν Ναυπλίοισι βεβῶτ',
 Τὰς σῆς, ὦ Θέτιδ' παῖ,
 Κλεινὰς ἀσπίδ' ἐν κύκλῳ
 Τοιάδε σήματα,
 Δείματα φρύγια, πετύχθαι
 Περιδρόμῳ μὲν ἵπυ' ἔδρα,
 Περσέα λαιμοτόμον ὑπὲρ ἁλὸς
 Ποτανοῖσι πεδίλοι-
 σι Φυὰν Γοργόν' ἰχθυῖν·
 Διὸς ἀγέλω σὺν Ερμῇ,
 Τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κέρω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'.

Ἐν ᾗ μέσῳ κατέλαμπε σῆκει
 Φαέθων κύκλ' αἰλίοιο,
 Ἴπποις ἂν περοέσας·
 Ἀσρων τ' αἰθέριοι χοροὶ,
 Πλειάδες, Τάδες,
 Ἐκτὸς ὄμμασι τροπαῖοι.
 Ἐπὶ ᾗ χρυσεοτύπῳ κράνει
 Σφίγες, ὄνυξιν αἰοίδιμον ἄγχαν
 φέρουσαι· περὶ πλεύρῳ

(150)

Δὲ κύττα, πύρπνοϑ' ἔσπδ-
δε δρόμῳ λέαινα, χαλαῖς
Πειρῶαῖον θορῶσα πῶλον.

Ε Π Ω Ι Δ Ο Σ.

Εν ᾧ δορὶ Φονίῳ, πτερεδάμονες
Ἴπποι ἔπαλλον·
Κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἔετο κόνις.
Τσιῶνδ' ἀνακτα δορὶπόνων
Ἐκάνεν ἀνδρῶν
Τυωδαεῖς ἀ μελέα,
Κακέφρων κέρα.
Τοὶ γὰρ σέ ποτ' ἐραγίδαι
Πέμψουσι θανάτοις, καὶ
Επὶ Φόνιον ὑπὸ δέραν
Οψοίμ' αἷμα χυθὲν σιδάρα.

Π Ρ Ε Σ

PEΣ

ΠΡΕΣ

Πρ.

Π

Ρ

Ο

Δ

Ω

Η

Π

Σ

Π

Ο

Η

Ι

Ε

Δ

Πλ.

Μ

Κ

Δ

ΠΡΕΣΒΥΣ, ΟΡΕΣΤΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΧΟΡΟΣ,
ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν ὦν πρὸς ὥπον.

I A M B O I.

ΠΡΕ. ΠΟΥ, πῆ νεῆνις πότνι' ἐμῇ, δέσποινά τε,
Αἰαμέμνονος παῖς, ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;
Ὡς πρὸς θάσιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχῃ,

Ρυσσῶ γέροντι τῷδε πρὸς βλῦαυ ποδῖ.

Ομῶς ἢ πρὸς γε τὰς Φίλῃς ἐξελκτίον

Διπλῶ ἄκανθαν, καὶ παλλίροπον γόνυ.

Ὡ θύγατερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὄρῳ,

Ἡκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων

Ποίμνης νεογνὸν θρέμῃ ὑπαπάσας τόδε,

Στεφάνῃς τε, τρυχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,

Παλαιὸν τε θησαύρισμα Διονύτῃς τόδε,

Ὀσμῇ κατῆρες, μικρὸν, ἀλλ' ἐπειτβαλεῖν

Ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀδνεσέρῳ ποτῷ.

Ἰτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' εἰς δόμους·

Εγὼ ἢ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων, κήρας

Δακρύοισι τέγξας, ἐξομόρξαδάμ θέλῳ.

ΑΛ. Τί δέ, ὦ γεραιέ, Διάδροχον τόδ' ὅμμ' ἔχεις;

Μῶν τὰ μὰ Διὸς χρόνῃ σ' ἀνέμνησαν κακά;

Ἡ τὰς Ὀρέστ' τλήμονας Φυγὰς σέβεις,

Καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν, ὃν ποτ' ἐν χερσὶν ἔχων,

Ανόνητ' ἔθρεψας σὶ τε, καὶ τοῖς σοῖς φίλοις ;
 Πρε. Ανόνηθ'· ὅμως γὰρ τὸ γ' οὐκ ἠνεχόμην.

Ἠλθον γὰρ αὐτῷ πρὸς τάφον, παρέργ' ὁδῷ,
 Καὶ περσπεσὼν ἔκλαυσ', ἐρημίας τυχὼν·
 Σπονδὰς τε, λύσας ἀσκὸν, ὃν φέρω ξένοις,
 Εἴποισα· τύμβω δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.

Πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάνγχιμον πόκῳ
 Σφάγιον ἐσείδον, αἷμά γ' ἔκ παλαι χυθὲν,
 Ξανθῆς τε χαίτης βοσρύχας κεκαρμύνας.
 Καὶ θαύμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
 Πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· ἔγδ' ἀργείων γέ τις.
 Ἀλλ' ἦλθ' ἴσως περ σὸς κασίγνητ' ὦ λάθερα.
 Μολῶν δ', ἐτίμησ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
 Σκέψαι ᾗ χαίτῳ, περσπεῖσα σῇ κόμῃ,
 Εἰ χρῶμα ταῦτ' ἐκείνης ἔσται τευχός.
 Φιλῆ γὰρ, αἷμα ταυτὸν οἷς ἂν ᾗ πατρός,
 Τὰ πολλὰ ὅμοια σώματ' ὦ πεφυκέναι.

Ἠλ. Οὐκ ἄξι' ἀνδρὸς, ὦ γέρον, σοφῷ λέγεις·
 Εἰ κρυπτόν εἰς γλυτὴν τινὶδ' ἂν Αἰγιάδ' εὖ φόβῳ
 Δοκεῖς ἀδελφὸν τ' ἐμὸν εὐταροῦ μολεῖν.
 Ἐπειτα χαίτης πῶς σωοίσεταί πλόκ' ;
 Ὁ μὲν παλαιστραῖς ἀνδρὸς εὐγενὲς τεραφεῖς,
 Ὁ δ' ἐκ πενισμοῖς θῆλυς· ἀλλ' ἀμήχανον.
 Πολλοῖς δ' ἂν ἔυροις βοσρύχας ὁμοπύργους,
 Καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματ' ὦ ταυτῷ, γέρον.

η

Π

Πρε.

Ηλ.

Πρε.

Ηλ.

Πρ.

Ηλ.

Πρ.

Ορ.

Ηλ.

Ορ.

7

Πρε. Σὺ δὲ εἰς ἔχνησθαι βᾶσ', ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
Εἰ σύμμετρον σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

Ηλ. Πῶς δὲ ἂν γήροισι ἂν ἐν κραταυλέῳ πέδῳ
Γαίης, ποδῶν ἑκμακτρον; εἰ δὲ ἔστιν τόδε,
Δυσὲν ἀδελφοῖν πᾶς ἂν ἐ γήροισι ἴσθαι,
Ἀνδρός τε καὶ γυναικὸς, ἀλλ' ἄρσενι κραδί.

Πρε. Οὐκ ἔστιν, εἰ παρὲν κασίγνητον μολῶν,
Κερκίδ' ὅτ' ἂν γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
Ὡς ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;

Ηλ. Οὐκ οἶδ', Ορέσῃς ἡνίκ' ἐκπύπῃ χθονός,
Νέαν μ' ἔτ' ἔσαν; εἰ δὲ καὶ κρεκον πέπλος,
Πῶς ἂν, τίτ' ὦν παῖς, νῦν ἔχη ταύτ' ἂν φάρη,
Εἰ μὴ ζῶναυζοιθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
Ἀλλ' ἢ τις αὐτὸν τάφον ἐποικιλείρας ξένον
Ἐκείρατ', ἢ τῆςδε σκοπὸς λαθὼν χθονός.

Πρ. Οἱ δὲ ξένοι πᾶς; βέλομαι γὰρ εἰσιδὼν
Αὐτὸς, ἔρεος σὲ κασιγνήτη πέρι.

Ηλ. Οἶδ' ἐκ δόμων βαίνεσι λαβήρῳ ποδί.

Πρ. Ἀλλ' εὐχρηεῖς μὲν ἐν δὲ κισθόλῳ τόδε·
Πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶν κακοί·
Ὅμως δὲ χαίρειν τὰς ξένας προσενέπω.

Ορ. Χαῖρ', ὦ γεραίε. τὸ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
Παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;

Ηλ. Οὐτὸν δ' ἀμὸν πατέρ' ἐθρεψεν, ὦ ξένε.

Ορ. Τί φῆς; ὅδ' ὅς σὺν ἐξέθρεψε σύγγονον;

U

Ηλ.

ΗΛ. Οδ' ἔσθ' ὁ σῶσας κείνον, εἴπερ ἔς' ἐπὶ.

Ορ. Εα· Τί μ' εἰσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρε σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ', ἢ προσήκῃ με τῷ;

ΗΛ. Ἰσως Ορέστου σ' ἡλιχ' ἤδε) βλέπων.

Ορ. Φίλῃ γε Φωτός· τί ᾗ κυκλεῖ πέριξ πόδα;

ΗΛ. Καὺτὴ πόδ' εἰσπρῶσα, θαυμάζω, ξένε.

Πρ. Ω πότνι, εὐχῃ, θυγατερ' Ἠλέκτρα, θεοῖς.

ΗΛ. Τί τῶν ἀπόντων, ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;

Πρ. λαβεῖν Φίλον θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεός.

ΗΛ. Ἰδὲ, καλῶ θεός. ἢ τί δη λέγῃς, γέρον;

Πρ. βλέψον νῦν εἰς τόνδ', ὃ τέκνον, τ' Φίλτατον.

ΗΛ. Πάλα δέδοικα, μὴ σὺ γ' οὐκ ἔτ' εὖ φρονῇς.

Πρ. Οὐκ εὖ φρονῶ γὰρ σὺν κασίγνητον βλέπων;

ΗΛ. Πῶς εἶπας, ὃ γεραῖε, ἀνέλπιστον λόγον;

Πρ. Ορῶν Ορέστην τόνδε τ' Αἰαμέμμον.

ΗΛ. Ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν, ὃ πείσμεμα;

Πρ. Οὐλλῶ παρ' Ὀφριῶ, ἦν ποτ' ἐκ πατρὸς δόμοις
Νεβρὸν διώκων, σὲ μέθ' ἡμάχῃ πεσών.

ΗΛ. Πῶς φῆς; ὁρῶ μὲν πτώμα] τεκμήριον.

Πρ. Επειτα μέλλεις προσπιπνέειν τοῖς Φιλτάτοις;

ΗΛ. Αλλ' οὐκ ἔτ', ὃ γεραῖε· συμβόλοισι γὰρ

τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν· ὃ χρόνῳ φανεῖς,

Εχω σ' ἀέλπιδος. Ορ. καὶ ἐμὲ γ' ἔχει χρόνῳ.

ΗΛ. Οὐδέ ποτ' ἐδόξασ'. Ορ. ἔδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.

ΗΛ. Εκκῖν] εἰ σὺ; Ορ. σύμμαχός γέ σοι μόν],

5

;

5,

u.

.

,

F

Ηλ.

Χο.

Ορ

Ἦν δ' ἐκπαύσωμά γ', ὃν μετέρχομαι, βόλον.
 Ηλ. Πέποιθα δ' ἢ ἤρην μηκέθ' ἠγείσθαι θεός,
 εἰ παῖδ' ἔσται τ' δίκης ὑπέρτερα.

Σ Τ Σ Τ Η Μ Α.

Χο. Εμολες, ἔμολες, ὦ χρόνι Ⓢ ἀμέρα·
 Κατέλαμψας, ἔδειξας ἐμφανῇ
 Πόλει πυρρὸν ὃς παλαιᾷ φυγᾷ
 Πατρώων δ' ὀπὸ δωμάτων
 Τάλας ἀλαίνων ἔβασε.
 Θεὸς αὖ θεὸς ἀμετέραν τίς ἄλῃ
 Νίκαν, ὦ Φίλα.
 Ἀνεχε χέρας, ἀνεχε λόγον, ἴει
 Λιπὲς εἰς θεός.
 Τύχα σοὶ τύχα
 Κασίγνητον ἐμβαπύσαι πόλιν.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Ορ. Εἶεν· Φίλας μὲν ἡδονὰς ἀπασμάτων
 Εἷω· χρόνῳ δ' αἰὺς αὐτὰ δώσωμι.
 Σὺ δ', ὦ γεραιέ, καίει Ⓢ ᾗ ἤλυθες,
 Λέξον, τί δρῶν ἂν φονέα πισυμῶ πατρὸς,
 Μητέρα τε πλὴν κρινωνδὸν ἀνοσίαν γάμων.
 Ἔστιν τί μοι κατ' ἀργⓈ εὐμνῆς φίλων;
 Ἡ πάντ' ἀνεσχεύασμεθ', ὥππερ αἱ τυχαί;

Τῷ συγγνώμη; νύχιον, ἢ καθ' ἡμέραν;

Ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθρὰς ἐμὰς;

Πρ. Ω τέκνον, εἰδὲς δυσυχᾶντί σοι φίλον.

Εὖρημα γὰρ τὸ χρεῖμα γίνεται τόδε,

Κοινῇ μεταχεῖν παρὰ θῆ καὶ τῷ κακῷ.

Σὺ δέ, ἐκ β-θρων γὰρ πᾶς ἀνήρηται φίλοις,

Οἷδ' ἐλλειοπας ἐλπίδ', ἴδι μὲς κλύων.

Εν χερσὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις, καὶ τῇ τύχῃ.

Πατρῴον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.

Ορ. Τί δῆτα δρῶντες, τῶδ' ἂν ἐξικοίμεθα;

Πρ. Κτανὼν θυίῃ παῖδά, σιῶ τε μητέρα.

Ορ. Ηκὼ πὶ τόνδε σεφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;

Πρ. Τειχεῶν μὲν ἐλθὼν ἐν πύλῃ, εἰδ' ἂν εἰ τέλοισ.

Ορ. Φρεσὶς κέκασται, δεξιᾶς τε δορυφόρων;

Πρ. Εγὼς· φέβεται γὰρ σε, καὶ χ' εὐδὲ σεφῶς.

Ορ. Εἶεν· σὺ δὲ τῷ θένδε βλάψον, γέρον.

Πρ. Καμὲ γ' ἀκασεν, ἀρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι.

Ορ. Εὐλὸν τι μ' ἐλύσθας, ἀγροίμην δ' ἐγώ.

Πρ. Ἀγροίον εἶδον, ἡνίχ' εἰσπον ἐνθάδε.

Ορ. Προσηκάμην τὸ ρήθην, ἐν ποίοις τόποις;

Πρ. Ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἵπποφορβίων ἐπι.

Ορ. Τί δρῶνθ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.

Πρ. Νύμφαις ἐορτῇ πύρσων, ὡς ἐδοξέ μοι.

Ορ. Τροφεῖα παῖδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;

Πρ. Οὐκ οἶδα πλὴν ἐν, βασφαγεῖν ὠπλίζετο.

[illegible]

- Πρ. Πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνῳ δμῶων μέτα;
 Πρ. Οὐδεὶς παρὶν Ἀργεῖῳ, οἰκεῖα δ' χεῖρ.
 Πρ. Ἦπ' τις, ὅστις γνωρεῖ μ' ἰδὼν, γέρον;
 Πρ. Δμῶες μὲν εἰσιν, εἰς ἐγ' ἐκ εἶδον ποτέ.
 Πρ. Ἡμῖν δ' ἂν εἶεν, εἰ κρατῆρ' ἔμυ, εὐμυρεῖς.
 Πρ. Λέξω γὰρ ἴδιον τέπε, σὲ δ' ὅτι σύμφορον.
 Πρ. Πῶς ἔν' ἂν αὐτῷ παλαιάσθην ποτέ;
 Πρ. Στείχων, ὅθεν σε βαρυτῶν ἐσώψεται.
 Πρ. Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ, ὡς εἰκ', ἀγρὰς ἔχει.
 Πρ. Οὐδὲν ἂν ἰδὼν σε δαίτι χερσὶν ὀνέει καλῇ.
 Πρ. Πικρὸν τε σωθινατόρ', ἣν θεὸς θέλει.
 Πρ. Τένθηνδε πρὸς τὸ πίπλον αὐτὸς ἐννόει.
 Πρ. Καλῶς ἔλεξας. ἢ περὶ δ' ἐστὶ περ;
 Πρ. Ἀργεῖ· παρέσται δ' ἐν πόσῃ θοίνῃ ἐπι.
 Πρ. Τί δ' ἐχ' ἄμ' ἐξορματ' ἐμὴ μήτηρ πόσῃ;
 Πρ. Ψόγον τρέμει δὲ δημοτῶν, ἐλείπετο.
 Πρ. Ξυῶν· ὑποπῆται ἔσται γνώσκῃ πόλῃ.
 Πρ. Τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιπ' ἡ γυνή.
 Πρ. Πῶς ἔν' ἐκείνῃ, τόνδε τ' ἐν ταύτῃ κτενῶ;
 Πρ. Εὐγὼ Φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσσομαι.
 Πρ. Καὶ μὲν ἐκείνῃ γ' ἡ τύχη θήσῃ καλῶς.
 Πρ. Ὑπηρετεῖτω μὲν, δυεῖν ὄντοιν, τόδε.
 Πρ. Ἔσται τὰδ'· εὐρίσκεις δ' ἡ μήτηρ πῶς Φόνον;
 Πρ. Λέγ', ὡ γεραιέ, τάγε Κλυταμνήστρα, μολών·
 Λεχῶ μ' ἀπάγγελ' ἔσαν ἄρσεν' ὅκω.

Πρ.

- Πρ. Πότερα πάλαυ πεῖσαι, ἢ νεωστὶ δῆ;
 Ηλ. Λέγ' ἡλίκας, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχώ.
 Πρ. Καὶ δὴ τί τῷτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
 Ηλ. Ἡζὺ κλύσσαι λοχεῖ' ἐμῷ νοσήματι.
 Πρ. Πόθεν; τί δ' αὐτῇ σὲ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
 Ηλ. Ναί· καὶ δακρύσσει γ' ἀξίωμι' ἐμῶν τέκνων.
 Πρ. Ἰσως· πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπύλῳ ἄγω.
 Ηλ. Ελθῶσα μύθοι δηλὸν ὥς ἀπόλυται.
 Πρ. Καὶ μὲν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσὶν δόμων πύλας.
 Ηλ. Οὐκ ἔν τεραπέδαυ σμικρὸν εἰς ἄδ' αὖ τόδε.
 Πρ. Εἰ γὰρ θάνοιμι τῷτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.
 Ηλ. Πρώτιστα μὲν νῦν τῷδ' ὑφῆγησαι, γέρον.
 Πρ. Αἴγιοθι ἔνθα νῦν θνητοὶ θεοῖς;
 Ηλ. Επειτα πάντα μητρὶ τὰ π' ἐμῷ φράσον.
 Πρ. Ως ταῦτά γ' ἐκ σὲ σόματι εἰρηδαι δοκεῖν.
 Ηλ. Σὸν ἔργον ἤδη. πρόσθεν εἰληχας φόνος.
 Ορ. Στείχοιμ' ἂν, εἴ τις ἡγεμὼν γίνοιθ' ὁδῷ.
 Πρ. Καὶ μὲν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν εἰς ἀκασίως.
 Ορ. Ω Ζεῦ πατέρω, καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
 Οἴκτερέ θ' ἡμᾶς· οἴκτερά γ' ἀπεπόνθημεν.
 Ηλ. Οἴκτερε δῆτα σὲ γε φώτας ἐκγόνους.
 Ορ. Ἦρα τε, βασιλῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς,
 Νίκην δὸς ἡρῶν, εἰ δίκαι' αἰτέμεθα.
 Ηλ. Δὸς δῆτα πατρός τοῖςδε τιμωρὸν δίκην.
 Ορ. Σὺ τ', ὦ κάτα γῆς ἀνοσίως οἰκῶν, πάτερ,

3

у.

К

17.

18.

19.

Καὶ Γῆ τ' ἀνάσσα, χεῖρας ἤ δίδωμι ἑμάς,
 Ἀμύν', ἄμυνε τοῖςδε Φιλτάτοις τέκνοις.
 Νῦν πάντα νεκρὸν ἔλθ' ἐσὺ μάχων λαβὼν,
 Οἵπερ γὰρ σὺν σοὶ φρύγας ἀνήλωσαν δορί.
 Ἡκῆσας, ὥς δ' εἴν' ἔξ' ἐμῆς μητρὸς παῖδων,
 Χ' ὥσπερ συγγῆσιν ἀνοσίχθους μιάσσορας.

Βλ. Πάντ', οἶδ', ἀκχεῖ τὰδε πατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.

Καὶ σοὶ περὶ φωνῶν πρὸς τὰδ' Αἰγιάδων θανείν·
 Ὡς εἰ παλαιότεροις πῶμα θανάσιμον πεσῇ,
 Τέθνηκα καὶ γὰρ, μηδὲ με ζῶσαν λέγε.
 Παίσσω κάρη γὰρ τὸν ἀμφήκη ἔξοι.
 Δόμων δ' ἔστω βάσ', εὐτρεπέες ποιήσομαι.
 Ὡς ἦν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχὴς σέθεν,
 Ολολύξεταί πᾶν δῶμα· θνήσκοντι δ' ὅτι σὺ,
 Τὰναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.

ρ. Πάντ' οἶδα. Ηλ. πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίνεσθαι σε χεῖρ.

Τμεῖς δέ μοι γυναικες εὖ πυρσεύετε
 Κραυγῶν ἀγῶνι τῷδε. Φερέτω δ' ἐγὼ,
 Πρόχειρον ἔγχος χεὶρ βασιλεύσο' ἐμῇ.
 Οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς πῶς ἐμοῖς, νικωμένη,
 Δίκῃ ὑφ' ἑξω σῶμι ἐμὸν κατεβρίσται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ Α'.

ρ. Απαλῶς ὑπὸ μητέρι Ἀργείων

Ορέων ποτὲ κληδῶν

Εν πολιᾷσι μῦθε Φήμης,
 Εὐαρμόσοις ἐν καλάμοις
 Πᾶνα μῦσαν ἠδ' ὕθροον
 Πνέοντ' ἀγρῶν ταμίαν
 Χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον
 Πορεύσασθαι πετρίνους τ' Ὀπιδῶν
 Κᾶρυξ ἰάχῃ βαθυροῖς,
 Ἀγορᾶν, ἀγορᾶν, Μυκλιῶοι,
 Στείχετε, μακαρίων
 Οψόμνητοι τυραννῶν
 Φάσματα, δέσματ'· χοροὶ δὲ Ἀτρεΐδῶν
 Εἰσέραιρον οἶκας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α'.

Θυμέλαι δὲ Ὀπίτναντο χρυσήλατοι,
 Σελαγείτο δὲ ἀν' ἄστυ
 Πῦρ' Ὀπιβώμιον Ἀργείων.
 Λωπὸς ᾗ Φθόγγον κελάδῃ
 Κάλλιστον, Μῦσαν θερᾶπων.
 Μολπαὶ δὲ ἤϋζοντ' ἐραταί,
 Χρυσέας ἄρνους Ὀπίλογοι
 Θυέστου· κρυφαίαις γὰρ εὐναῖς
 Πείσας ἄλοχον Φίλαν
 Ἀτρεΐως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
 Δώματ'· νεόμνητο

θερμον, ob metrum. Musgr.

ενεκ' αδινιας, ob metrum et sententiam. Musgr.

κλεινεις.

αδελφων, Ceteri et Electa.

Δ' ε
εωσ
Κα

Τότ
Ασρ
Ζεϋ
Λα
Τα
Θερ
Νεφ
Σηρ
Φθ
5ω

Λέγ
Σμ
Στς
Χρ
τα
Θνα
Φο
Κέρ
Ων
Κλ

Δ' εἰς ἀγὸρας, αὐτὲι πᾶν κερό-
 εῖσαν ἔχον χρυστομαλλον
 Κατὰ δώματα ποιμναν.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η β'.

Τότε δ' ἡ τότε Φαεννάς
 Ἀσρων μεταβάλλει ὁδὸς
 Ζεὺς, καὶ Φέγῃ ἀελίς,
 Λούκον τε πρὸς ὥπων ἀῖς.
 Τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει
 Θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ.
 Νεφέλαι δ' ἐνυδροὶ πρὸς ἄρκτον,
 Ξηραί τ' Ἀμμωνίδες ἔδραι
 Φθίνουσ' ἀπειροὶ δρόσος καλλι-
 ῶν ὁμβρῶν Διόθεν σερῆσαι.

Α Ν Τ Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η β'.

Λέγεταί, πᾶν ᾧ πῖστιν
 Σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει,
 Στρέψαι θερμὰν ἀελίς
 Χρυσῶπὸν ἔδραν ἀλλάξαν-
 τα δυσυχία βροτείῳ,
 Θνατᾶς ἔνεκεν δίκας.
 Φοβεροὶ ᾧ βροτοῖσι μῦθοι
 Κέρδ' ὅτι πρὸς θεῶν θεραπείας,
 ὧν ἔμνασθ' εἶσαι πόσιν κλείνει
 Κλεινῶν συγγενέτιρ' ἀδελφῶν.

X

ΗΛΕΚ-

ΗΛΕΚΤΡΑ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΟΡΕΣΤΗΣ
ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρόσωπον

I A M B O I.

Χο. **Ε**Α, ἑα· φίλαι, βοῆς ἠκέσαιτ', ἢ δοκῶ καὶ
ὑπῆλθε μ', ὥς νερτέρᾳ βροντῇ Διός;
Ἰδ' ἔτι δ' ὅτε ἄσσημα πνεύματ' αἶρε'.

Δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ηλέκτρα, τὰδε.

Ηλ. φίλαι, τί χρεῖμα; πῶς ἀγῶν' ἠέ κρημν;

Χο. Οὐκ οἶδα, πᾶν ἔν, Φόνιον οἰμωγῶν κλύω.

Ηλ. Ἠκαστα καὶ γὰρ τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

Χο. Μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρυς, ἐμφανὲς γὰρ μὲν.

Ηλ. Ἀργεῖ' ὁ συναγμός, ἢ Φίλων ἐμῶν;

Χο. Οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλ' ὅσῃς.

Ηλ. Σφαγῶν αὐτεῖς τίςδε μοι· τί μέλλομεν;

Χο. Ἐπὶ γε, τρανῶς ὥς μάθης τύχας σέθεν.

Ηλ. Οὐκ ἔτι νικώμεθα· πῶς γὰρ ἄγχελοι;

Χο. Ἠΐχσιν· ἔτι βασιλέα Φαῦλον κτανεῖν.

Αγ. Ω καλλίνικαι παρθένοι Μυκλήϊδες,

Νικῶντ' Ορέστην πᾶσιν ἀγγέλλω Φίλοις,

Ἀγαμέμνον' ὃν φονέα κείμηνον πέδῳ

Ἀΐγιοτον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὐχεσθαι χρεῖων.

Ηλ. Τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πῶς σημαίνει τὰδε;

Αγ. Οὐκ οἶδ' ἀδελφεῖ μ' εἰσπρῶσαι πρὸς ἀπολόν;

ΕΣΤΗΣ

απόσωπ

δοκῶ κα

Διός;

αίρε

ταίδε.

υ;

ύω.

λώ.

ης.

υ;

ταίδε;

λον;

Η

Ηλ.

Αγ.

Χο.

Ηλ.

Αγ.

— πορευεσθ' ἐκ τε ποίας τῆς χθονος. Carm.

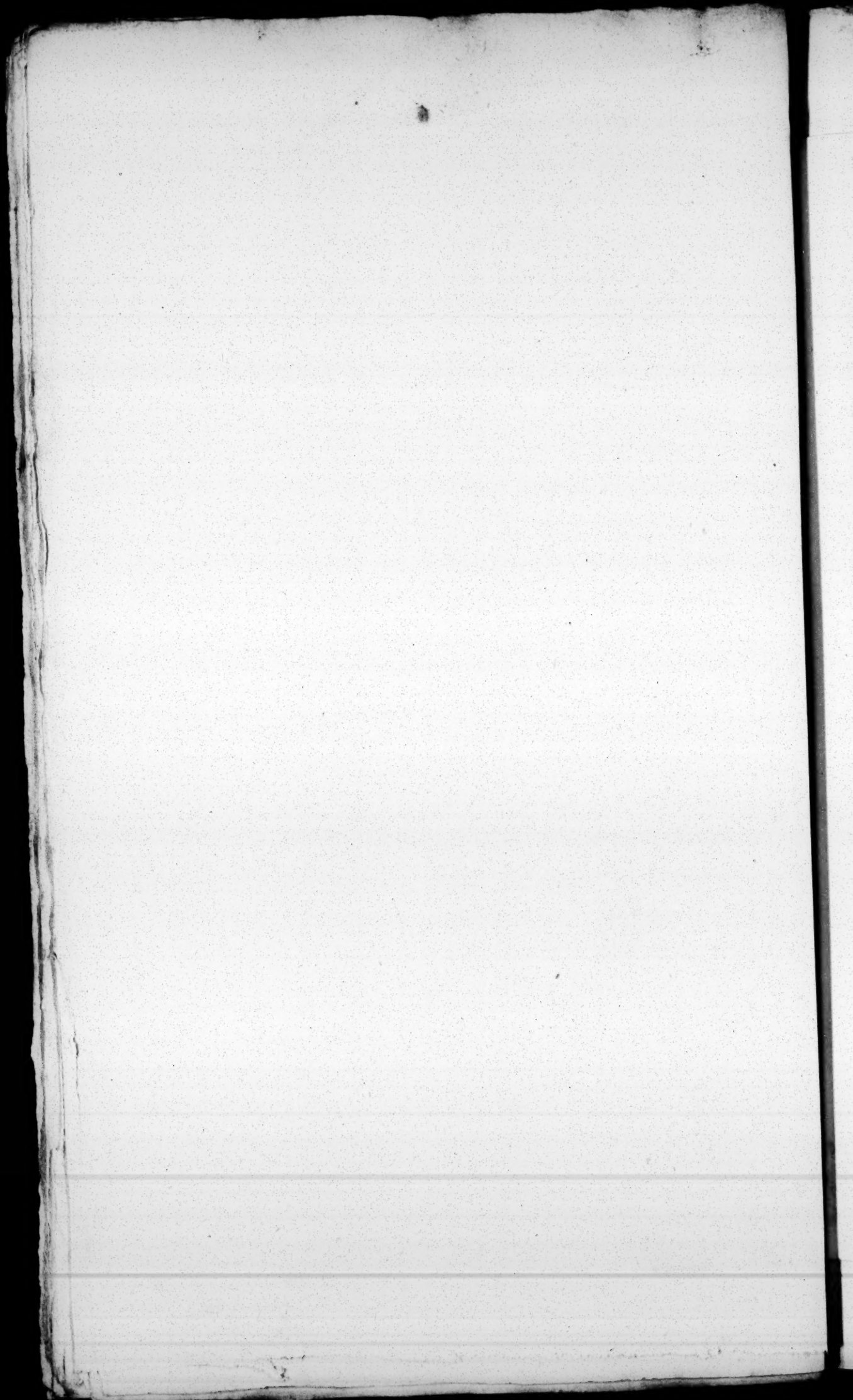
καὶ αὖθις. Carm.

- ΗΛ. Ω φίλτατ', ἔκτοι δέματ' ὅς δ' αὖτις δ' αὖτις
 Εἶχον παρὰ σὺν νῦν ἢ γινώσκω σὲ δὴ.
 Τί φῆς; τέθνηκε πατὴρ ἐμὸς συγγενὴς φονεὺς;
 ΑΓ. Τέθνηκε· δὶς σοι ταῦθ', ἃ γὰρ βάλῃ, λέγω.
 ΧΟ. Ω θεοὶ, Δίκη τε πάνθ' ὁρῶν, ἤλθες ποτε.
 ΗΛ. Ποίω τρόπῳ ἢ, καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνος
 Κτείνῃ θυέσας παῖδα, βέλομαι μαθῆναι.
 ΑΓ. Ἐπεὶ μελάρων τῶνδ' ἀπ' ἡραμιδὸν πόδα,
 Εἰσδάντες ἡμῶν δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν,
 Ἐνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἀναξ.
 Κυρεῖ ἢ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβῶς,
 Δρέπων τερένης μυρσίνης κάραι πλόκους.
 Ἰδὼν τ' αὐτῇ. Χαίρετ', ὦ ξένοι. τίνες;
 Πόθεν, πορεύεσθόν τε καὶ πόας χθονός;
 Ο δ' εἶπ' Ὀρέσης, Θεσσαλοὶ· παρὰ δ' Ἀλφειὸν
 Θύσσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διὶ.
 Κλύων ἢ ταῦτ' Αἰγιάδ' ὅς ἐννέπῃ τάδε·
 Νῦν μὲν παρ' ἡμῶν γρηῃ σιωπῆς ἐμοὶ
 Θοίνῳ πένεσθ', τυγχάνω ἢ βαθυτῶν
 Νύμφαις· ἐγὼ δ' ἐξαναστάντες λέχους,
 Εἰς ταυτὸν ἤξετ' ἀλλ' ἰώμεν εἰς δόμους.
 Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡγόρευε, καὶ χερὸς λαβὼν
 Παρήγεν ἡμᾶς, εἰδ' ἀπαρνέσθαι χρεῶν.
 Ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἡμῶν, ἐννέπῃ τάδε·
 Ἀστὺς ὥς πέχεται ποῖς ξένοις τίς αἰρέτω,

Ως ἀμφὶ βωμὸν σῶσι χερνίβων πέλας·
 ἀλλ' εἶπ' Ορέσης, ἀρτίως ἡγνίσμεθα
 Λατρείοι καθαροῖς ποταμίων ρείθρων ἄπο.
 Εἰ ᾗ ξένος ἀσπίσι σωθῆεν χρεῶν,
 Αἰγιοδ', ἔτοιμοι, καὶ ἀπαρνέμεσθ' ἀνάξ.
 Τῶτον μὲν ἔν μεθεῖσταν ἐκ μέσσε λόγον·
 Λόγχας ᾗ θέντες, δεσπότῃ Φερρήματα,
 Δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας.
 Οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἔρον κανῶ·
 ἄλλοι ᾗ πῦρ ἀνῆπιον, ἀμφὶ τ' ἐχάρας
 Λέβητας ὤρθεν· πᾶσαι δ' ἐκτύπει σέγη.
 Λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
 ἔβαλλε βωμῆς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
 Νύμφαι πετρεῖαι, πηλᾶκίς με βεβυτεῖν,
 Καὶ πλὴν κατ' οἴκῃς Τιωδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
 Πράσσοντας ὡς νῦν, τὰς δ' ἐμῆς ἐχθρὰς κακῶς
 Λέγων Ορέσῃν καὶ σέ. δεσπότῃς δ' ἐμὸς
 Τάναντ' εὐχετ', ἔ γεγωνίσκων λόγῃς,
 Λαβὼν πατρῶα δώματ'· ἐκ κανῆ δ' ἐλὼν
 Αἰγιοδ' ὀρθῶ σφαγίδα, μοσχίαν τείχεα
 Τεμὼν, ἐφ' ἀγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.
 Κάσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον, ὡς ἦσαν χεροῖν
 Δμῶες· λέξῃ δὲ σῶ καστυνήτῳ τῷδε·
 Ἐκ τῶν καλῶν κομπᾶσι πῶσι Θεσσαλοῖς
 Εἶναι τὶδ', ὅστις τῶρον ἀρταμεῖ καλῶς,

ω,
ακω

17

Ἰππας τ' ὀχμάζει· λάβε σίδηρον, ὦ ξέने,
 Δεῖζόν τε Φήμιω ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
 Ο δ' εὐκρότητον Δωρίδ' ἀρπάσας χερσὶν,
 Ρίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῇ πορπάματι,
 Πυλάδην μὲν εἶλετ' ἐν πόνοις ὑπερήτιω,
 Δμῶας δ' ἀπαθῆ· καὶ λαβὼν μόχθον πόδα,
 Λοκάς ἐγύμνασεν σάρκας, ἐκτείνων χεῖρας·
 Θαῖσον δ' ἐβύρσαν ἐξέδειρεν, ἣ δρομεὺς
 Διοσῆος διαύλας ἱππίδας δῖήνυσε,
 Κανέϊτο λαγόνας· ἱερὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
 Αἰγιάδῃ, ἥθρει· καὶ λοβὸς μὲν ἐπεσῆν
 Σωλάγχνοις· πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
 Καμάς ἐφαινον τῷ σκοπῶντι περσβολάς.
 Χ' ὦ μὲν σκυθράζει· δεαπότης δ' ἀνιστορεῖ,
 Τί χρῆμ' ἀθυμεῖς; ὦ ξέν', ὁρῶ δ' ὅτι πινὰ
 Δόλον θυραῖον· ἔστι δ' ἐχθιστος βροτῶν
 Αἰγαμέμνονα παῖς, πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
 Ο δ' εἶπε, Φυγάδῃ δῆτα δειμαίνεις δάλον,
 Πόλεως ἀνάστων; ἔχ' ὅπως πευσηρίαν
 Θοινασόμεθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικής
 Οἷσθ' τίς ἡμῖν κεπιδ'; ἀπορρήξω χέλιω.
 Λαβὼν δὲ κῆπτε· σπλάγχνα δ' Αἰγιάδῃ λαβὼν
 Ἡθρει διαιρῶν· τῷ δὲ νεύοντος κάτω,
 Ονυχας ἐπ' ἄκρας εἰς κασίγνητον σέθεν,
 Εἰς σφονδύλας ἔπαυσε· νωτιαῖα δ' ἐ

Εῖρῃξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω,
 ἤσπαιρεν, ἠλάλαζε δυστνήσκον Φόνω.
 Δμῶες δ' ἰδόντες, εὐθὺς ἤξαν εἰς δόρυ,
 Πολλοὶ μάχεσθ' περὶ δ' ἄνδρίας δ' ὕπο,
 Εἴησαν ἀντίπεσσωρ σείοντες βέλη
 Πυλάδης Ορέσης τ'. εἶπε δ', ἔχι δυσμυῆς
 Ἡκω πολὺ τῇδ', ἔδ' ἐμοῖς ὀπάουσιν·
 Φονέα γ' πατρὸς ἀντετιμωρησάμεν
 Τλήμων Ορέσης· ἀλλὰ μὴ με κτείνετε
 Πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
 Ἡκσαν, ἔχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὕπο
 Γέροντ' ἐν δόμοισιν ἀρχαῖς πινός.
 Στέφουσι δ' εὐθὺς σὲ κασιγνήτης κάρτα
 Χαίροντες, ἀλαλάζοντες· ἔρχεσθαι δέ σοι
 Κάρτα γ' ὀπιδείξων, ἔχι Γοργόν' Φέρον,
 Ἀλλ' ὄν' συγείεις Αἰγίδα· αἶμα δ' αἵματ'
 Πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ. ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Θές εἰς χορὸν, ὦ φίλα, ἔχιν·
 Ὡς νεβρὸς ἐρεάνιον
 Πήδημα κενφίζουσι σὺν ἀγλαΐᾳ,
 Νίκας σεφανηφορέαν
 Κρείσσω τ' παρ' Αλφειῷ ρέεθροις τελέσας

αμπνοια. R.

δη'χω. Cant.

Κασίγνητ' σέθεν· ἀλλ' ἐπαίδε
Καλλίνικον ὧδ' ἂν ἐμῷ χορῷ.

I A M B O I.

8λ. Ω φέγ' ὦ, ὦ πέθραιων ἡλὶς σέλας,
Ω γαῖα, καὶ νύξ, ἣν ἐδερχόμην πάρ' ὦ,
Νυῦ ὄμμα τ' ἔμὸν, ἀμπυχαὶ τ' ἐλεύθεροι,
Ἐπεὶ πατὴρ πέπλωκεν Αἴγιοτ' ὦ φονεύς.
Φέρ', οἷα δ' ἡ γῶ καὶ δόμοι κεύθεσί μιν
Κόμης ἀράλματ' ἐξενέγκωμαι, Φίλα,
Στέψω τ' ἀδελφῶν κρατὰ τ' ἐν νικηφόρῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

9λ. Σὺ γὰρ νυῦ ἀράλματ' ἄειρε
Κρατὶ· πὸ δ' ἄμέτερον
Χωρήσεται Μῆστασι χόρδωμα Φίλον.
Νυῦ οἱ πάρ' ὦ ἀμέτεροι
Γαίης τυραννεύσασιν Φίλοι βασιλῆες
Δικαίως, τέξδ' ἀδίκους καθελόντες.
Ἀλλ' ἴτω ξυῖαυλ' ὦ βοᾷ χαρᾷ.

I A M B O I.

10λ. Ω καλλίνικε, πατὴρ ἐκ νικηφόρῳ
Γεγώς, ὀρέσσε, τ' ἔστω· Ἰλίου μάχης,
Δέξαι κόμης σῆς βοσρύχων ἀναδήματα.

Ηκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖα ἐκπλεθρον δραμῶν
 Αἰγῶν ἐς οἴκας, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν
 Αἰγιάδον, ὃς σὸν πατέρα καὶ μὸν ὤλεσε.
 Σὺ τ', ὦ παῖδ' ἀπαις, ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
 Παίδεμα Πυλαΐδη, σέφανον ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 Δέχου· φέρη γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρϑ
 Αἰγῶνϑ· αἰεὶ δὲ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.

Ορ. Θεὸς μὲν ἡγὰρ πρῶτον, Ηλέκτρα, τύχης
 Αρχηγέας τῆςδ', εἴτα καὶ μὲν ἐπαίνεσον,
 Τὸν τῶν θεῶν τε, καὶ τύχης θ' ὑπερηρέτω.
 Ηκω γὰρ καὶ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις κτανῶν
 Αἰγιάδον· ὡς δέ τω σὺ φ' εἰδέναι πάδε
 Προθῶμι, αὐτὸ τὸν θανόντα σοὶ φέρω,
 Ον, εἴτε χρεῖζεις, θηροῖν ἀρπαγῶν πρῶτες,
 Ἡ σκύλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρϑ τέκνοις,
 Πήξας, ἔρειπον σκόλοπι· οὐς γὰρ ἔστι νῦν
 Δῶλϑ, πάροιθε δεσπότης κεκλημηδύϑ.

Ηλ. Αἰχμώομαι μὲν, βέλομαι δὲ εἰπεῖν ὁμῶς.

Ορ. Τί χρεῖμα; λέξον, ὡς φόβος γ' ἐξώθεν εἶ.

Ηλ. Νεκρὸς ὑβρίζειν, μή μὲ τις φθόνῳ βάλη.

Ορ. Οὐκ ἔστιν ἔδεις, ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.

Ηλ. Δυσάρεστος ἡμῶν ἐφ' ἰλόφου γὰρ πόλις.

Ορ. Λέγ', εἴ τι χρεῖζεις, σύγ' ὦν· ἀσπὸνδοισι γὰρ
 Νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.

Ηλ. Εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν;

**I
K
G
E
T
E
A
K
K
Σ
F
Ω
I
I
I
Δ
P
Λ
P
·
P
·**

Ποίας πελδοτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
 Καὶ μὲν δι' ὀρθρων γ' ἔποτ' ἐξελίμπανον
 Θρυλλᾶς, ἃ γ' εἶπεν ἤτελον κατ' ὄμμα σὺν,
 Εἰ δ' ἡ γενοίμην δαιμάτων ἐλδοτέρα
 Τῶν περὶ σε· νῦν ἔν ἐσ' ἐμὴν· ἀποδώσω δέ σοι
 Εκείν', ἃ σε ζῶντ' ἤτελον λέξαι κακά.
 Ἀπώλεσάς με, κῶρφανλὺ φίλῃ πατρὸς,
 Καὶ τόνδ' ἔθηκες, ἐδ' ἐν ἡδίκημυ.
 Κἀγήμεας αἰχρῶς μητέρ', ἀνδρα τ' ἔκτανες
 Στρατηλατῆνθ' Ἐλλησιν, σὺν ἐλθὼν φρύγας.
 Εἰς τῆτο δ' ἤλθες ἀμαθίας, ὥς' ἤλπιους,
 Ως εἰς σέ μιν δ' ἡ μητέρ' ἔχ' ἔξεις κακίῃ
 Γήμας, ἐμῇ πατρὸς ἡδίκεις λέχη.
 Ἰσω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτά τε
 Κρυπταῖσιν εὐναῖς, εἴτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
 Δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ, τὸ σωφρονεῖν
 Εκεί μιν αὐτὴν σὺν ἔχῃν, παρ' οἷ δ' ἔχῃν.
 Ἀλγίστε δ' οἰκῆς, ἐ' δοκῶν οἰκεῖν κακῶς.
 Ηἰδαιδα γὰρ δ' ἡτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
 Μήτηρ δέ σ' ἀνδρα δυσεβῆ κεκτημένη,
 Ἀμφω πονηρῶ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,
 Κεῖνη τε τὴν σὴν, καὶ σὺ τε κείνης κακόν.
 Πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκαες τάδε,
 Οἷ γυναικὲς, ἐχὶ πάνδρος ἡ γυνή.
 Καὶ τοι τόδ' αἰχρὸν, περὶ σε δαιμάτων

Γυναικα, μὴ τ' ἄνδρα. Καί κ' εἰνας συγῶ
 Τὰς παῖδας, ὅστις τῷ μὲν ἄρσενι πατρὸς
 Οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.
 Επίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη,
 Τ' ἄνδρὸς μὲν ἐδείς, τῶν δ' ἡμετέρων λόγῳ.
 Ο δ' ἡπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα.
 Ἡὐχὲς τις εἶναι, τοῖσι χρήμασι θένων.
 Τὰ δ' ἐδέν, εἰ μὴ βραχυὶ ὁμιλήσῃ χρόνον.
 Ἡ γὰρ φύσις βέβαια, καὶ τὰ χρήματα.
 Ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ πρὸς ἀνθρώπων αἴρῃ κακὰ.
 Ο δ' ὅλβος ἀδικῶν, καὶ μετ' σκαιῶν ζυγῶν,
 Εἰσέπιατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθρώποις χρόνον.
 Α δ' εἰς γυναικας, παρθένῳ γὰρ καλὸν
 Λέγαν, σιωπῶν, γνωρίμῳ δ' ἀνιζομένη.
 Τραχέες ὡς δὴ βασιλικὰς ἔχων δόμους,
 Κάλλιδ' ἄραράν. Ἀλλ' ἐμοὶ γ' εἴη πόσις
 Μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τάνδρεϊς τρόπος.
 Τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν, ἄρεσ' ἐκκρεμάννυται.
 Τὰ δ' εὐπρεπῇ δὴ, κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
 Ἐρρ', ἐδέν εἰδώς· ὧν ἐφύρεθες χρόνῳ
 Δίκλῳ δέδωκας· ὧδέ τις κακῆργος ὢν.
 Μὴ μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' εἰάν δράμῃ καλῶς,
 Νικᾶν δοκείτω τ' δίκλῳ, πρὶν ἂν πέλας
 Γραμμῆς ἵκηται, καὶ τέλος κάμψῃ βίβη.
 Χο. Εἰσαῖε δεινὰ· δεινὰ δ' ἀντίδωκέ σοι,

apapws. Scal.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Op.

НЛ.

Καὶ τῷδ' ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μετὰ δένει.

Ορ. Εἶεν· κομίζην τῆδε σῶμ' εἴσω χρεῶν,
Σκότῳ γὰρ δ' ἔνασι, δμῶες, ὥς ὅταν μόλη
Μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε, μὴ σίδη νεκρόν.

Ηλ. Επίχες· ἐμβάλωμιν εἰς ἄλλον λόγον.

Ορ. Τί δ' ; ἔκ Μυκλήων μῶν βοηδρόμας ὄρῳ ;

Ηλ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκῆσαν, ἣ μ' ἐγείνατο.

Ορ. Καλῶς ἂρ' ἄρκιν εἰς μέσῳ προεύετα.

Ηλ. Καὶ μὲν ὅχοις τε καὶ σολῇ λαμπρεύετα.

Ορ. Τί δ' ἦτα δρῶμιν ; μητέρ' ἢ φονεύσιν ;

Ηλ. Μῶν σ' οἶκος εἶλε, μητρὸς ὥς εἶδες δέμας ;

Ορ. Φεῦ. Πῶς γὰρ κτανῶ νιν, ἣ μ' ἔθρεψε κατέκεν ;

Ηλ. Ωσπερ πατέρα σὺν ἡδὲ, καμὸν ὤλεσεν.

Ορ. Ω φοῖβε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας.

Ηλ. Οπὲρ δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, τίνες σοφοί ;

Ορ. Οπὲρ μ' ἐχρησας μητέρ', ἣν καὶ χρεῖν, κτανεῖν.

Ηλ. Βλάβη ἣ δὴ τί πατρὶ πτωρῶν σέθεν ;

Ορ. Μητροκτόνος νῦν φεύζομαι, τόθ' ἀγνὸς ὢν.

Ηλ. Καὶ μὲν γ' ἀμύων πατρὶ, δυσεβὴς ἔσθ' ;

Ορ. Εγὼ ἣ μητρὸς καὶ φόνος δώσω δίκας.

Ηλ. Τῷ δαὶ πατρώαν ἀλαμεινῆς πτωρίαν ;

Ορ. Ἀρ' αὐτ' ἀλάτωρ εἶπ' ἀπ' ἀκαθεῖς θεῶν ;

Ηλ. Ἱερὸν καθίζων τρίποδ' ; ἐγὼ μὲν καὶ δοκῶ.

Ορ. Οὐδ' ἂν πηροίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τόδε.

Ηλ. Οὐ ; μὴ κακιάεις εἰς ἀνανδρίαν πέτσης.

Ορ. Αλλ' ἢ πὺν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;

Ηλ. Ωι καὶ πόσιν καθεΐλες, Αἴγιστον κτανών.

Ορ. Εἴσθμι· δεινὸν δ' ἄρχομαι περβλήματος.

Καὶ δεινὰ δρασσω γ'. εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,

Εἴπω· πικρὸν γ', χεῖδ' ὑπὸ τὰ γώνισμά μοι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ἰὼ, βασίλεια γυνάη χθονὸς Ἀργείας,

Παῖ Τιωδάρης,

Καὶ τοῖν ἀγαθῶν ζύγῳ νε κέροιν

Δίης· οἱ γ' Φλογεραν αἰθέρ' ἐν ἄστροις

Ναίεσι, βροτῶν ἐν ἁλὸς ῥοθίοις

Τιμὰς σωτήρας ἔχοντες·

Χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας,

Πλῆγες, μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.

Τὰς σὰς γ' τύχας θεραπεύεσθαι

Καιρὸς, ὦ βασίλεια.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κλ. Εκβητ' ἀπλώης, Τρωάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς

Λάβεσθ', ἵν' ἔξω τῶδ' ὄχρ' εἴσω πόδα.

Σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόςμηνται δόμοι

Φρυγίοις· ἐγὼ γ' ἅςδε Τρωάδος χθονὸς

Εἰζαίρετ', ἀντὶ παγδὸς ἡ ἀπώλεσσι,

Σμικρὸν γέρας, καλὸν γ' ἐκκτημαι δόμοις.

• 70077

τι δ'; Η

μεν. Μ. γαρ. R.
παλριδος. R.

Σ. φεγειν διηαιον. ει δε μη, τι δει φεγειν;
δ' εδωκε. Dawesius.
γενναμην. Dawesius.

Μως.

- ΗΛ. Οὐκ ἐγὼ, δέλη γὰρ ἐκβεβλημύρη
 Δόμων πατρώων, δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
 Μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας τ' σῆς χερός;
 ΚΛ. Δέλαι πάρεσιν αἶδε, μὴ σύ μοι πόνει.
 ΗΛ. Τί δ' αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπώκιστες δόμων;
 Ηιρημύων ἢ δωμάτων ἡρήμεθα,
 Ὡς αἶδε, πατρὸς ὀρφανὰ λειμυμύαι.
 ΚΛ. Τοιαῦτα μὲν τοι σὸς πατὴρ βελεύματα,
 Εἰς ὅς ἐχρῆν ἥκιστα, ἐβέβλωσεν φίλων.
 Λέξω ἢ, καί τοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
 Τρωάικα, γλώσση πικρότης ἐνεπὶ τις,
 Ὡς μὲν παρ' ἡμῖν εἰ καλῶς. Τὸ πρᾶγμα ἢ
 Μαθόντα σ' ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχεις,
 Στυγεῖν δίκαιον· εἰ ἢ μὴ, τί δεῖ στυγεῖν;
 Ημᾶς δέδωκε Τρωδάρεως τῷ σῷ πατρὶ,
 Οὐχ ὥς τε θνήσκουσιν, εἰδ' αἰ γεινάμεν ἐγώ.
 Κεῖνος ἢ παῖδα τινὲς ἐμὲν, Ἀχιλλέως
 Λέκτροισι πείσας, ὥχετ' ἐκ δόμων ἄγων
 Πρυμνέχον Αὔλιν· ἐνθ' ὑπερτείνας πύλας,
 Λαοκλὺ δῆμης Ἰφιγόνης παρηΐδα.
 Κεῖ μὲν πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος,
 Ἡ δ' ὥμ' ὀνήσων, τάλλα τ' ἐκπώζων τέκνα,
 Ἐκτενε πολλῶν μίαν ὑπερ, σύγχευ' αὖ ἦν·
 Νυῶ δ' ἔνεχ' Ἑλένης μάρτυρος ἦν, ὅ, τ' αὖ λαβὼν
 Ἀλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίετο.

Τῶτων ἑκαπὶ παῖδ' ἐμὲν διώλεσεν.
 Ἐπὶ τοῖς δὲ ποίνῳ, καίπερ ἠδίκημην,
 Οὐκ ἠγχείμην, ἔδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
 Ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι Μαγνάδ' ἔνθεον κόρυς,
 Λέκτροις τ' ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύο
 Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεΐχομην.
 Μῶρον μὲν ἔν γυναικες, οὐκ ἄλλως λέγω.
 Ὅταν δ' ὑπώντῃ τῶνδ', ἀμαρτάνῃ πόσις,
 Τάνδον παρώσας λέκτρα, μιμῆσθαι θέλει
 Γυνὴ τὸν ἄνδρα, καὶ ἄπερον κτῆσθαι φίλον·
 Κάπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγῃ λαμπευέσθαι,
 Οἱ δ' αἵποιοι τῶνδ', ἔκλυστο ἄνδρες κακῶς.
 Εἰ δ' ἐκ δόμων ἤρπαστο Μενέλεως λάθρα,
 Κτανεῖν Ὀρέσῃν χεῖρ, κασιγνήτης πόσιν
 Μενέλαον ὡς σώσασθαι; σὺς ᾧ πῶς πατὴρ
 Ἡνέχετ' ἂν ταῦτ'; εἶτα τὸν μὲν ἔθνεῖν
 Κτείνοντα χεῖρ τὰμ', ἐμὲ ᾧ πρὸς κείνῃ παθεῖν;
 Ἐκτεῖν', ἐτρέφθην, ἥνπερ ἦν παρεύσιμον,
 Πρὸς τὰς ἐκείνῳ πολέμους· φίλων γὰρ ἂν
 Τίς ἂν πατρός σ' ἐφόνον ἐκθινώνησέ μοι;
 Λέγ' εἰ τι χρήσεις, καὶντίθες παρρησία,
 Ὅπως τεθνήκε σὺς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.
 ΗΛ. Δίκαί' ἐλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχροῦς ἔχει.
 Γυναικαὶ γὰρ χεῖρ πάντα συγχωρεῖν πόσι,
 Ἡ τις Φρενῆρης. Εἰ ᾧ μὴ δοκεῖ τὰςδε,

— παῖρ' ἢν εὐτυχῇ, (κεχαρμένην
Εἰ δ' ἦσσαν' εἰη,) συνεφθασαν ὄμματά.

Ex MS. A. 60

ΚΛ.
ΗΛ.
ΚΛ.
ΗΛ.

Οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἤκεις λόγων,
 Μέμνησο, μήτερ, ὅς ἐλεξας ὑσάττας
 Λόγους, διδῶσαι πρὸς σέ μοι παρρησίαν.

ΚΛ. Καὶ νῦν γε Φημί, κἄκ ἀπαρνέμαι, τέκνον.

ΗΛ. Ἀρα κλύεσαι, μήτερ, εἴτ' ἔρξεις κακῶς;

ΚΛ. Οὐκ ἔστι τῇ σῇ δὲ ἡδὺ περσάησω Φρενί.

ΗΛ. Λέγοιμ' ἄν' ἀρχὴ δὲ ἦδε μοι προοιμία.

Εἴθ' εἶχες, ὦ τεκῶσαι, βελτίους Φρένας·

Τὸ μὲν γὰρ εἶδ' αἶνον ἄξιον φέρει,

Ελένης τε καὶ σῆ, δύο δὲ ἔφυτε συγγόνω,

Ἀμφω ματάω, Κάστορός τ' ὅκ' ἀξίω.

Ἡ μὲν γὰρ ἀρπαδεῖσ', ἐκῶσ' ἀπώλετο·

Σὺ δὲ ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδ' ἀδιώλεσας,

Σκῆψιν προτείνεσ', ὡς ὑπὲρ τέκνων, πόσιν

Εκτείνεας· ἔ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εὔ·

Ἡ δ' Ἥρα τρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγαῖς,

Νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένους,

Ξανθὸν κατόπλῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.

Γυνὴ δὲ δῖπν' ἀνδρὸς ἥτις ὅκ' δόμων

Εἰς κάλλ' ἀσκεῖ, Διὰ γὰρ ὥς ἔστιν κακίω.

Οὐδ' ἐν γὰρ αὐτῷ δῆϊ θύραισιν εὐπρεπὲς

φαίνειν πρόσωπον, ἣν τι μὴ ζητῇ κακόν.

Μόνω δ' ἢ πασῶν οἶδ' ἐγώ σ' Ἑλλωίδων,

Εἰ μὲν τὰ Τρῶν εὐτυχῇ, κεχαρμένω,

Εἰ δὲ ἦσσαν εἴη, σπυνεφῆσαν ὄμματα,

Αγαμέμνον' ἔχρηζον ἐκ Τροίας μολεῖν.
 Καί τοι καλῶς γε σῶφρονεῖν παρέχέ σοι·
 Ἄνδρ' εἶχες ἔκακίον Αἰγίοδε πόσιν,
 Ὀν Ἑλλὰς αὐτῆς εἴλετο σρατηλάτῃ.
 Ελένης δ' ἀδελφῆς ποιάδ' ἐξερχασμένης,
 Εξῆν κλέῃ σοι μέγα λαβεῖν. Τὰ γὰρ κακὰ
 Παράδειγμα πῶς ἐσθλοῖσιν, εἰς ὅσιν τ' ἔχει.
 Εἰ δ', ὥς λέγεις, σὺ θυγατέρ' ἔκτεινεν πατὴρ,
 Εγὼ τί σ' ἠδίκησ', ἐμός τε σύγγονος;
 Πῶς ἔ, πόσιν κτείνασαι, πατρώας δόμους
 Ἡμῖν προσήψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχη
 Τάλλοτρία, μιοῖδ' ἔτις γάμους ὠνευμένη;
 Κἄτ' ἀντιφεύγῃ, παυδὸς ἀντὶ σῆς, πόσις,
 Οὔτ' ἀντ' ἐμῶ τέθνηκε, δὲς πῶς ἐμὲ
 Κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν· εἰ δ' ἀμείψεται
 Φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ,
 Καὶ πᾶς Ὀρέης πατρὶ τιμωρέμενοι.
 Εἰ γὰρ δίκαι' ἐκείνα, καὶ τὰδ' ἐνδίκαια.
 Ὅστις ἢ πλεῖστον, ἢ ὑγρῆσαν εἰσδὼν,
 Γαμῆι πονηρὰν, μᾶρός ἐστι μικρὰ γὰρ
 Μεγάλων ἀμείνω σῶφρον' ἐν δόμοις λέχη.
 Χο. Τύχη γυναικῶν εἰς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ,
 Τὰ δ' ἔκαλῶς πίπλοντα δέρεσσι βροτῶν.
 Κλ. ὦ πά, πέφυκας πατέρες σὺν σέργαν αἰεὶ.
 Ἔστιν ἢ καὶ τὰδ'· οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων,

16
τηρ

ων

ΗΛ.

ΚΛ.

ΗΛ.

ΚΛ.

ΗΛ.

ΚΛ.

ΗΛ.

ΚΛ.

ΗΛ.

ΚΛ.

ΗΛ.

ΚΛ.

Οἱ δ' αὖ φιλεῖσι μητέρας μᾶλλον πατέρας·
 Συγνώσθ' μοι· καὶ γὰρ ἔχ' ἔτιως ἄρ' αὖ
 Χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
 Σὺ δ' ἄλγιστ' καὶ δυσείμαλ' χρόα
 Λεχῶν, νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
 Οἶμοι πάλαινα τῶν ἐμῶν βεβρυμάτων,
 Ὡς μᾶλλον, ἢ γῆρ' ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.

ΗΛ. Οὐ φεῖσεν ἀνέστης, ἡνίκ' ὅτ' ἔχεις ἄκη.

Πατὴρ μὲν ἔν πεθνήκε· τὸ δ' ἔξω χθονὸς

Πῶς ἐχομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σὺν;

ΚΛ. Δέδοικα· τέκνον δ', ἐχὶ τέκνους, σκοπῶ.

Πατὴρ γὰρ, ὡς λέγεις, θυμῶτα φόνῳ.

ΗΛ. Τί δ' αὖ πόσιν σὺν ἄγχιον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;

ΚΛ. Τρόποι τοῖσ'· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυς.

ΗΛ. Αὐγὴ γάρ· ἀλλὰ παύσμεθ' ὑμῶν.

ΚΛ. Καὶ μὲν ἐκείν' ὅτ' ἔτ' ἔσται σοὶ βαρὺς.

ΗΛ. Φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.

ΚΛ. Οἶσ' αὖ, ἀ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα;

ΗΛ. Σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν, ὡς δέδοικ' ἐγώ.

ΚΛ. Παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;

ΗΛ. Ηκιστας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχρυμάτων·

Τέτων ὑπὲρ με θυσοῦν, ἐ γὰρ οἶδ' ἐγώ,

Δεκάτῃ σελήνῃ παρθός, ὡς νομίζεται·

Τρίβων γὰρ ὅτ' εἰμ', ἀπὸκ' ἔσ' ἐν τῷ πατρῷ.

ΚΛ. Ἄλλης τίδ' ἔργον, ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.

Ζ

ΗΛ.

ΗΛ. Αὐτὴ λόχδον, καῖτεκον μόνῃ βρέφει.

ΚΛ. Οὕτως ἀγείτων οἶκον ἰδρυται φίλων.

ΗΛ. Πένητας εἰς βέλεται κτῆσθαι φίλους.

ΚΛ. Ἀλλ' εἰμι· παῖδός ἀελθμὸν ὡς τελεσφόρον
 Οὔσω θεοῖσι· σὺ δ' ὅταν πρᾶξω χάριν
 Τῷδ', εἴμ' ἐπ' ἀρχόν, εἰ ποῖς θυηπολεῖ
 Νύμφαισιν. Ἀλλὰ τέσθ' ὄχρε, ὁπάονες,
 Φάτναις ἄγοντες πρὸς θεῶν. Ἡνίκ' ἂν δέ με
 Δοκῇτε θυσίας τῆςδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
 Πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσι δῶναι χάριν.

ΗΛ. Χάρει πένητας εἰς δόμους· φράρει δέ μοι,
 Μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον ἐγγὺς πέπλους·
 Οὔσθ' γὰρ οἷα χρεῖ σε δαίμοσιν θύειν.
 Κανὼν δ' ἐνήρηται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
 Ἡπερ καθεῖλε ταῦρον, εἰ πέλας πεσῇ
 Πληγεῖσα. Νυμφεύσθ' ἢ καὶν ἄδ' δόμοις,
 Ωἷπερ ξυνηῦδες ἐν φάφ'· τόσῳ δ' ἐγὼ
 Δώσω χάριν σοι· σὺ δέ γ' ἐμοὶ δίκῃ πατρός.

Ε Π Ω Ι Δ Ι Κ Α . Σ Τ Ρ Ο Φ Η .

Χο. Ἀμοιβὰ κακῶν· μετὰ τρεοποι πνέ-
 σιν αὔραι δόμων. Τότε μὲν λυτρεῖς
 Ἐπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,
 Ἰάχῃσ' ἢ σῆμα, λαῖνοί-
 πε θευγαὶ δόμων, ταῖδ' ἐνέποντες ὦ

85.

gós.

ΚΛ
Χο.
ΚΛ
Χο

(179)

Σχετλία τί με, γυνάη, φονεύεις, φίλαν
Πατρίδα δεκέτεσιν ἐν ποροαῖ-
σιν ἐλθόντ' ἐμάν;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Παλίρρως ᾗ πάνδ' ὑπάγεται δίκαι
Διαδρόμῃς λέχως μελέαν· ἅ ποσιν
Χρόνιον ἰχθύμηνον εἰς οἴκας,
Κυκλώπειά τ' ἔθρνια πείχε', ὁ-
ξυθήκτω βέλαι ἔκανεν αὐτόχειρ,
Πέλεκυν ἐν χερσὶν λαβῶσαι. Τλάμων
Πόσις, ὅτι ποτὲ τὰν πύλαι-
ναν ἔσχευε κακόν.

ΕΠΩΔΟΣ.

Ορείαι τις ὥς λέαν' ὀργαδῶν
Δρύοχα νεμοιδύα, πιδε κατύνυσεν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Κλ. Ω τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρας.

Χο. Κλύεις ὑπώροφον βοάν;

Κλ. Ἰώ μοι μοι.

Χο. Ωιμῶζα καὶ γὰρ πρὸς τέκνων χειρὸς μύτης.

Νέμει τοι δίκαν θεὸς ὅταν τύχη.

Σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσσω,

Τάλαιν', ἐυνεύων.

I A M B O I.

Αλλ' οἶδε μητρὸς νεοφόνους ἐν αἵμασι
 Πεφυρμένοι, βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα·
 Τρόπαμα δείγματ' ἀθλίων πρὸς φρεγμάτων.
 Οὐκ ἔστιν ἑδεῖς οἴκου ἀθλιώτερος
 Τῶν Τανταλείων, ἑδὲ ἔφυ πῶτ', ἐκγόνων.

OF

ΟΡ

Ορ.

ΗΛ.

Ορ.

ΟΡΕΣΤΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΑ, ΧΟΡΟΣ, ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ,
ΠΥΛΑΔΗΣ, κωφὸν πρόσωπον.

Ι Α Μ Β Ο Ι.

Μ Ο Ν Ο Σ Τ Ρ Ο Φ Ι Κ Α.

Ορ. **Ι**Ω Γᾶ, καὶ Ζεὺ πανδερκέτα βροτῶν
Ἰδετε τὰδ' ἔργα φόνια μυσαρά.
Δίγονα σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα, πηλαγᾶ
Χερὸς ἔω' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων.

Ηλ. Δακρύτ' ἄραν, ὦ σύγγον' αἰτία δ' ἐγώ.
Διὰ πυρὸς ἔμολον ἅ τέλεινα μητρὶ τᾶ-
δ', ἃ μ' ἔπικτε κέραν.

Ἰὼ τύχας οὔς, τύχας, μάτερ, τεκνῶ-
σ' ἄλαστα μελέα,

Καὶ πέρα γε παθῶσα σῶν
Τέκνων ὕπαμ'

Πατρὸς δ' ἔπ-
σας φόνον δικαίως.

Ορ. Ἰὼ φοῖβ', ἀνύμνησας δίκαν,
Ἀφατα φανερά δ' ἐξέπρασ-
ξας ἄχρα, Φοίνια δ' ὥπασας λέχε' ὑπὸ γαῖς
Τᾶς ἑλλανίδ'.

Τίνα δ' ἐτέρων μόλω πόλιν; τίς ξέν' ;

Τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κᾶρα προσέψεται,

Μηδ

Μητέρα κτανόντ' ;

Ηλ. Ιώ μοι, μοι ποῖ δ' ἐγώ ;

Τίν' εἰς χῶρον ;

Τίνα γάμον εἶμι ; τίς ποῖς με δέξεται

Νυμφικὰς ἐς εὐναίς ;

Ορ. Πάλιν πάλιν Φρόνημα σὺν

Μετ' αἴθῃ πρὸς αὔραν.

Φρονεῖς γὰρ ὅσα νῦν, τότε δ' Φρονέου γ' εὔ.

Δεινὰ δ' εἰργάσῃ, Φίλα,

Κασίγνητον σὺν ἐθέλοντα.

Κατείδες οἷον αὐταῖν ἐὼν πέπλων

Ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν Φοναῖς ;

Ιώ μοι, μοι πρὸς πέδῳ

Τιθεῖσαι γόνιμα μελέα, πὰν κόμαν δ' ἐγώ.

Ηλ. Σάφ' οἶδα, δὲ ὁδυῖαις ἔβας,

Ἰήιον κλύων γόον

Μητρὸς, ἃ σ' ἔπικτε.

Ορ. Βοᾶν δ' ἔλασκε πάνδε, πρὸς γήινῳ ἐμᾶν

Τιθεῖσαι χέρας·

Τέκ' ἐμὸν, λιπύνω.

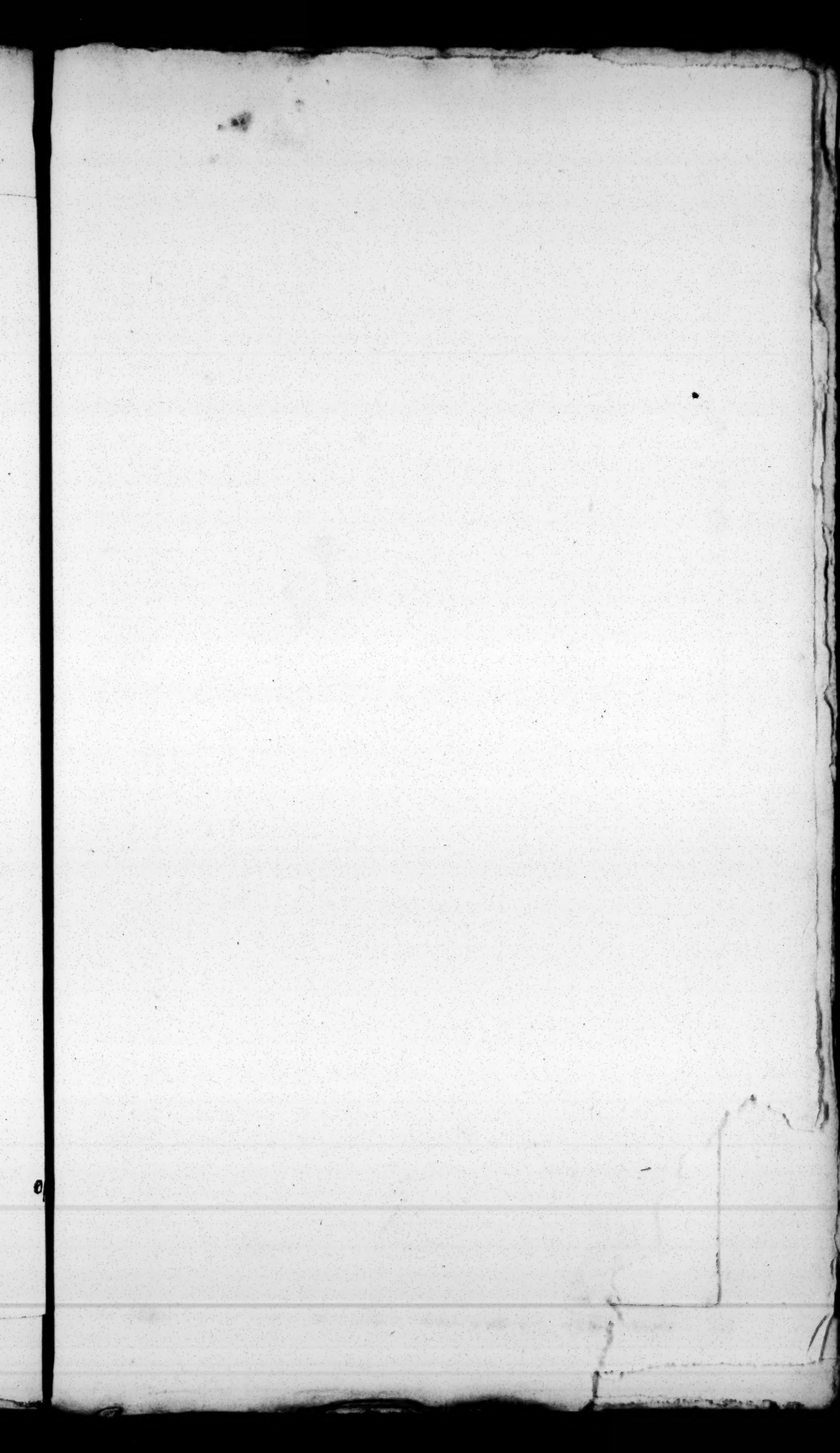
Παρηίδων τ' ἐξ ἐμᾶν

Ἐκρήμναθ' ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλ'.

Χο. Τάλαινα, πῶς ἔτλας Φόνον

Δι' ὀμμάτων ἰδεῖν σέθεν

Μητρὸς ἐκπνεύσας ;

Op.

Ηλ.

Χο.

Ηλ.

Χο.

Διο.

Ορ. Εγὼ μὲν Ὀπβαλὼν Φάρη κέραις ἐμαῖ-
σι, Φασγάνῳ κατηρξάμαν,
Ματέρῳ ἔσω δέρας μεθείς.

Ηλ. Εγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι,
Ξίφος τ' ἐφαψάμην ἅμα.

Χο. Δεινότατον παθέων ἔρεξας.
Λαβῶ, κάλυπτε μέλεα ματέρῳ.
Πέπλοις κατάρμοσον σφαγίς.
Φονέας ἔτικτες ἄρα σοι.

Ηλ. Ἰδὲ, Φίλαι πε, κα' Φίλαι,
Φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν,
Τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Αλλ' οἶδε δόμων ὕπερ ἀκροτάτων
φαίνεσσι πινὲς δαίμονες, ἢ θεῶν
τῶν ἔρανίων· εἰ γὰρ θνητῶν
τ' ἡδὲ κέλαιθ'· τί ποτ' εἰς φανεράν
οὔτιν βαίνεσσι βροτῶσιν;

ΙΑΜΒΟΙ.

Διο. Αγαμέμνον' παῖ, κλυθι· δίπλυχοι δέ σοι
Καλῶσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ, κασιγνητὸς τε Πολυδεύκης ὅδε.
Δεινὸν ᾗ ναυσὶν ἀρτίως πόντεσσι σάλλον

Παύ-

Παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἀργῶ, ὥς εἰσίδομ' ἡμῶν
 Σφαγὰς ἀδελφῆς τῆςδε, μητέρῳ ἢ σῆς.
 Δίκαια κλύ' νῦν ἢδ' ἔχ'· σὺ δ' ἔχ' ἰδρῶς.
 Φοῖβός τε φοῖβῶ· ἀλλ', ἀνάξ' γάρ ἐς' ἐμὸς.
 Σιγῶ· σφῶς δ' ὦν, ὅκ' ἐχρησέ σοι σφά.
 Αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα. Τάντεῦθεν ἢ χεῖρ
 Πράσσειν, ἃ Μοῖρα, Ζεὺς τ' ἔκρανε σὲ πέρι.
 Πυλαΐδῃ μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
 Σὺ δ' Ἀργὸς ἔκλιπ'· ἔ γ' ἔστι σοι πόλιν
 Τυδῆδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σκῶ.
 Δαιναὶ ἢ Κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαί,
 Τροχηλατήσας' ἐμμανῆ πλανώμενον.
 Ελθὼν δ' Αἰθιώας, Παλλὰδ' ὅσπερ μὲν βρέτας
 Πρὸς πηῖλον· εἶρξει γάρ νιν ἐπὶ ἡμιδύας
 Δαινοῖς δρᾶκσιν, ὥς μὴ ψαῦλ' ἴσθης.
 Γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σε κάρα κύκλον.
 Ἔστιν δ' Ἀρεὸς τις ὅχθ'· ἔ πρῶτον θεοὶ
 Ἔχοντ' ὅππ'ι ψήφοισιν αἵμαλ' ὅσπερ
 Ἀλὶρρόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἀρης,
 Μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφόματάων,
 Πόντ' ἡ κρέοντος παῖδ'. Ἰν' εὐσεβέσσει
 Ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν ἕκ τε τῶ θεοῖς.
 Ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνος πέρι,
 Ἰσταὶ δέ σ' ἐκτάωζσι μὴ θανεῖν δίκη
 Ψῆφοι περὶ ἴστα. Λοξίας γὰρ αἰτίαν

1.
ss,

Las

Εἰς αὐτὴν οἶσθ', μητέρος χρήσας Φόνον.
 Καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμῳ τεθήσεται,
 Νικᾶν ἴσας ψήφοισι τ' Φεύγοντ' αἰεί.
 Δειναὶ μὲν ἔνθα τῶδ' ἄχθ' πεπληγμένα,
 Πάγον παρ' αὐτὴν χάσμα δύσυν' ἤχθονος,
 Σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρησθήμεον.
 Σὲ δ' Ἀρκάδων χρὲ πόλιν ἐπ' Ἀλφειῷ ῥοαῖς
 Οἰκῆν, Λυκαίῃς πηλυσίον σηκώματος.
 Επώνυμῳ δέ σ' πόλις κεκλήσεται.
 Σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· τόνδ' εἰ δ' Αἰγιάδ' ἐκέλευ
 Ἀργεὺς πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ·
 Μητέρα ἣ τὴν σὺν, ἄρτι Ναυπλίαν παρῶν
 Μενέλαος, ἐξ ἧς Τρωϊκῶν εἶλε χθόνα,
 Ἑλένη τε θάψει. Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
 ἦκει λιπῆσ' Αἴγυπτον· ἐδ' ἦλθε φρύγας.
 Ζεὺς δ', ὥς ἔρις γήροιο καὶ Φόνῳ βροτῶν,
 Εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψε εἰς Ἴλιον.
 Πυλάδης μὲν ἔνθα κέρων τε καὶ δάμαρτ' ἔχων,
 Ἀχαιῖδος γῆς οἶκαδ' εἰσπορεύετο,
 Καὶ τ' λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
 Φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δότῳ πλάττ' βάρος.
 Σὺ δ' Ἰοθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδῖ,
 Χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα·
 Πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας Φόνος,
 Εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

- Χο. Ω παῖδε Διὸς, θέμις εἰς Φθογγοῖς
Τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;
- Διο. Θέμις, ἔ μυσταροῖς τοῖςδε σφαγίοις.
- Ορ. Κάμοι μύθου μέτα, Τιωδαρίδα;
- Διο. Καὶ σὶ· φοίβῳ τῷδ' ἀναθήσω
Πεῖξιν Φονίαν.
- Χο. Πῶς ὄντε θεῶ, τῆςδέ τ' ἀδελφῷ
Καὶ καταφθιμῆς,
Οὐκ ἤρκεσσιτον κῆρας μελάνθοις;
- Διο. Μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεῶν,
φοίβῳ τ' ἄσποφοι γλώσσης ἐνοπαί.
- Ηλ. Τί δαί μ' Απόλλων; ποῖοι χρησμοὶ
Φονίαν ἔδουσαν μητρὶ γυνεάδα;
- Διο. Κοινὰ πράξεις, κοῖνοι ἦ πότμοι.
Μία δ' ἀμφοτέρως
Ατὴ πατέρων διέκναισεν.
- Ορ. Ω σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδὼν,
Τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων σέρομα,
Καὶ σ' ἀπολείψω σε λειπόμηνον.
- Διο. Πόσις ἐς αὐτῇ ἔ δόμος· ἐχ' ἡ-
δ' οἰκτρὰ πέπονθε, πολὺ ὅτι λείπῃ
Πόλιν Ἀργείων.
- Ορ. Καὶ τίνες ἄλλαί σοναχαὶ μείζους,
Ἡ γῆς πατρώας ὄρον ἐκλιπεῖν;

Α
κλειπειν. Η

Αλλ' ἐγὼ οἰκῶν ἔξειμι πατρός,
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι, φόνον
μητρὸς ὑφέξω.

Διο. Θάρσῃ· Παλλάδ' ὅσιν ἤξεις
πόλιν· ἀλλ' ἀνέχε·

Ηλ. Περί μοι γέροντις γέρνα πρὸς αἶψον,
σύγχοι φίλτατε·

Διὰ γὰρ ζυγυῖσ' ἡμᾶς πατρώων
μελάνθρων μητρὸς φόνιοι καταΐρα.

Ορ. Βάλε, πρὸς πύξον σῶμα· θανόντος
δ' ὥς ἴπῃ τύμβῳ καταθρῦνῃσιν.

Διο. Φεῦ, Φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγερύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.

Ενὶ γὰρ καίμοι, τοῖς τ' ἐρανίδαις
οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων.

Ορ. Οὐκ ἔτι σ' ὄψομαι.

Ηλ. Οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.

Ορ. Τάδε λοιδωδία μοι πρὸς φθέγματά σ·

Ηλ. Ω χαῖρε πόλις·

χαίρετε δ' ὑμεῖς

Πολλὰ πολίτιδες.

Ορ. Ω πιστοτάτη,

στείχεις ἤδη;

Ηλ. Στείχω, βλέφαρον τέγχεσ' ἀπαλόν.

Ορ. Ευλάδην, χαίρων ἴθι· νυμφεύς

Δέμας Ηλέκτρας.

Διο. Τοῖςδε μελήσῃ γάμος. Ἀλλὰ κῆρας
 Τάςδ' ὑποφεύγων, σείχ' ἐπ' Αἰθιωῶν.
 Δεινὸν γὰρ ἶχνος βάλλασ' ἔπ' ἑσὶ σοὶ
 Χειροδράκοντες, χρωῖται κελαιναὶ
 Δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσι.
 Νῶ δ' ἔπ' ἑσὶ πόντον Σικελὸν παρθῇ
 Σώσονται νεῶν παρώχας ἐνάλας.
 Διὰ δ' αἰθερίας σείχοντε πτολίχθες,
 Τοῖς μὲν μυσαροῖς, ὅσῃ ἐπαρήγομεν
 Οἷσιν δ' ὅσῃ καὶ τὸ δίκαιον
 Φίλον ἐν βίῳ, τέρας χαλεπῶν
 Εκλύοντες μόχθων, σώζομεν.
 Οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω,
 Μὴδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω,
 Θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω.
 Χο. Χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις διώαται,
 Καὶ ξυτοχίᾳ μὴ τι καίμνηι
 Θνητῶν εὐδαίμονα παρῆσται.

Ε Ξ Η Σ
 Τ Ε Λ Ο Σ

